

DRAUGAS

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 04/27/98

UŽSIENIO LIETUVIŲ DIENRAŠTIS

4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629
TEL: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • DRAUGAS@EARTHLINK.NET

PERIODICALS
April 28, 1998

Vol. LXXXVII

Kaina 50 c.

ANTRADIENIS - TUESDAY, BALANDIS - APRIL 28, 1998

Nr. 82

Europos reikalų ministerija bus panaikinta

Vilnius, balandžio 27 d. (BNS) — Seimo pirmininko Vytauto Landsbergio ir parlamento frakcijų vadovų susitikime iš esmės susitarta panaikinti Europos reikalų ministeriją ir įkurti instituciją prie vyriausybės, kuriai bus perduota dauguma šios ministerijos funkcijų.

Naujai žinybai galėtų vadovauti pats premjeras. Parlamento pirmininkas ir frakcijų vadovai Europos reikalų ministerijos likimą svarstė pirmadienį, galutinio balsavimo Seime išvakarėse.

Iki šiol vienintelė valdančioji konservatorių frakcija siekė išsaugoti Europos reikalų ministeriją, dėl to nesutardama su kitais valdančiosios koalicijos bendrais krikščionimis demokratais.

Kitų frakcijų seniūnai teigė, kad konservatorių nuostatose „įvyko persilaužimas“, ir palankiai vertino, kad konservatoriai atsisakė galimybės kelių balsų persvara priimti sau palankų sprendimą.

Konservatorių frakcijos seniūnas, Seimo vicepirmininkas Arvydas Vidiūnas sakė, kad konservatoriai ieško kompromisų, suprasdami Europos integracijos reikšmę. „Mes suprantame, kad integracija yra vienas svarbiausių vidaus ir užsienio reikalų, todėl nežadame pyktis ir tariamės“, sakė A. Vidiūnas.

„Naujoji sąjunga“ — dar viena politinė organizacija Lietuvoje

Vilnius, balandžio 25 d. (BNS) — Vilniuje vykusiame politinės organizacijos „Naujoji Sąjunga“ steigiamajame suvažiavime delegatai pritarė šios organizacijos įkūrimui.

Jos įkvėpėjas ir sumanytojas advokatas Artūras Paulauskas, kreipdamasis į suvažiavimo dalyvius, teigė, kad „Naujosios Sąjungos“ atsiradimas turi įnešti gaivaus vėjo į valstybės politinį gyvenimą bei pateisinti daugelio žmonių lūkesčius. „Naujoji Sąjunga“ turi išjudinti, išsklaidyti stovintį ir pradedantį užakti politikos užtekį“, kalbėjo jis.

Advokato teigimu, į Lietuvos gyvenimą grįžta „dvigubi standartai“, kai viena sakoma, o kita daroma, žmonės bijo

* Seimo pirmininko Vytauto Landsbergio nuomone, dabar, kai Baltijos valstybės daromas spaudimas, nesunku numatyti, kad tam gali būti panaudota ir Valerijaus Ivanovo byla. Pirmadienį spaudos konferencijoje jis sakė, kad neabejotinai sulauksime komentarų, politinio spaudimo ir tam tikro patikrinimo: ar čia įmanomas toks spaudimas, ar ne, ar tokį kišimasis Lietuva pripažins, ar neiprąžins? „Dabar, kada norima, kad šitoks priešiškas nusiteikęs žmogus ir kitos valstybės pilietis būtų išsiųstas iš Lietuvos, pasigirdo balsų, jog jis yra skriaudžiamas. Labai savotiškai atrodo skriauda išsiųsti ką nors iš jo nekenciamos šalies į Tėvynę“, pastebėjo V. Landsbergis. Rusijos pilietis V. Ivanovo išsiuntimo sumanymas priklauso vidaus reikalų ministrui Vidmantui Ziemeliui, kuris teikdamas dėl išsiuntimo, adresavo Vilniaus I apylinkės teismui.

„Naujosios Sąjungos“ pirminku tapo Artūras Paulauskas, kuris po balsavimo jis pripažino, kad šis sprendimas jam nebuvo netikėtas, tačiau „vistiškai savotiškai jaudina“. „Savo darbu, elgesiu būsiu su jumis ir darysiu viską, kad ši organizacija pasiektų ir įgyvendintų savo uždavinius“, „Naujosios Sąjungos“ (Social-liberal) steigėjas žadėjo jiai.

Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis sakė, kad ministerija neturėtų palankių sąlygų dirbti, jei ji būtų „pjaunama“ ir turėtų dirbti „surištomis rankomis ir kojomis“.

Jis teigė susitikimo dalyviams turėjęs aiškinti, kad ER ministerija neturi būti siejama su buvusiu ministru Laima Andrikiene. Parlamento pirmininkas užtikrino, kad net nutarus nenaikinti ministerijos, buvusios ministrės kandidatūra nebūtų siūloma.

Tačiau socialdemokratų frakcijos seniūnas Aloyzas Sakalas neigė, kad ministerijos likimą jo frakcija siūlytų su ministrės asmenybe. „Mes manome, kad tokios ministerijos apskritai neturėtų būti“, sakė A. Sakalas.

LDDP vadovas Česlovas Juršėnas konservatorių nuostatą pavadino „persilaužimu“.

Balandžio 25 dieną Lietuvai pagrazinti draugija kartu su kitomis organizacijomis surengė „Santarvės medžio“ šventę. Sostinėje, parkelyje tarp Vilniaus arkikatedros ir Lietuvos nacionalinio muziejaus, buvo pasodintas Santarvės ąžuolas. Į šį neįprastą renginį buvo pakviestas prezidentas Valdas Adamkus, Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis, ministras pirmininkas Gediminas Vagnorius, visuomeninių organizacijų atstovai, jaunimas. Šventėje grojo ir dainavo jaunieji Lietuvos atlikėjai, po to Kalnų parko papėdėje koncertavo Lietuvos valstybinis simfoninis orkestras, diriguojamas Gintaro Rinkevičiaus, pučiamųjų orkestras „Trimitas“, kiti muzikiniai kolektyvai.

Nuotr.: (iš kairės) Premjeras Gediminas Vagnorius, Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis ir prezidentas Valdas Adamkus, pasodinę Santarvės ąžuolą. (Elta)

Lietuvai reikia atsisakyti valiutų valdybos

New Yorkas, balandžio 24 d. (Dow Jones-BNS) — Dauguma Vakarų specialistų palankiai vertina Lietuvos ketinimus atsisakyti Valiutų valdybos.

Rengdamasi narystei Europos sąjungoje, Lietuva ruošiasi pakeisti dabar veikiančią valiutų valdybą įvedant tvirtą lito kursą.

„Manau, ankstesnė sistema veikė gana gerai“, sakė Pasaulio banko atstovė Varsijoje makroekonomikos žinovas Ardo Hansson, pridurdamas, kad pradžioje Valiutų valdyba padidino Lietuvos patikimumą.

„Taciau dabar teks parodyti rinkai, kad naujasis modelis, išlyginant trumpalaikio kursų svyravimus, bet nespausdinant papildomų pinigų, bus naudojamas atsakingai“, sakė jis.

Suomijos „Handelsbanken“ tarpininkas Bengt Wahlstrom teigė, kad dabartinė lito rinka yra ypač sekli ir mažai likvidi.

Pagal 1994 m. sudarytą Valiutų valdybos susitarimą, lito buvo susietas su JAV doleriu santykiu 4:1. Praėjusią savaitę „Citi“ bankas nustatė, kad JAV doleris vertas 3.998 lito.

Pirmasis pereinamojo laikotarpio uždavinys — atviros rinkos operacijų įvedimas, Lietuvos bankui suteikta galimybė teikti trumpalaikės lombardo paskolas — buvo baigtas 1997 m. antrąjį pusmetį, tvirtina Tarptautinio valiutos fondo (TVF) atstovas Lietuvoje Adelbertas Knoblis.

Antrasis uždavinys, kuris turėtų būti išspręstas šių metų pabaigoje, Lietuvos bankas turėtų pateikti bankinės veik-

Lietuvos ir Lenkijos prezidentai globos tarptautinę konferenciją

Vilnius, balandžio 26 d. (BNS) — Lietuvos ir Lenkijos prezidentai Valdas Adamkus ir Aleksander Kwasniewski sutiko globoti tarptautinę konferenciją Europos integracijos ir tarptautinio saugumo klausimais.

Konferenciją rugsėjo 3-4 d. rengia Lietuvos Užsienio reikalų ministerija kartu su Vokietijos krikščionių demokratų Konrad Adenauer ir socialdemokratų Ebbert fondais.

Tikimasi, kad joje dalyvaus apie 60 iškilų Europos Sąjungos politikų.

Konferencijos darbotvarkėje — trys pagrindiniai klausimai: integracija į ES, integracija į NATO ir pastovumo užtikrinimas Baltijos regione.

Į konferenciją pakviesti ir jau sutiko dalyvauti Europos Komisijos generalinis direktorius Gunter Burghardt, JAV ambasadorius NATO Alexander Vorshbow, buvęs Vokietijos užsienio reikalų ministras Hans Dietrich Gensher, garšūs Rusijos politikai.

Lietuvos ir Lenkijos prezidentai jau globojo vieną tarptautinę konferenciją Vilniuje, kurią pernai rugėjį buvo sukvietė Vidurio Europos valstybių vadovai.

* Ambasadorius Izraelyje Romas Misiūnas Lietuvos siekiamas atstovauti ir Kipre bei Pietų Afrikos Respublikoje (PAR). Tokį dekretą, atsižvelgdamas į balandžio 15 d. vyriausybės pareiktą pritarimą išplėsti ambasadoriaus Izraelyje įgaliojimus, akredituojant jį dar dviejose valstybėse, pasirašė prezidentas Valdas Adamkus. Iki šiol Lietuva neturėjo savo diplomatinę atstovų Kiprui ir PAR. Tuo tarpu jos abi yra paskyrusios savo diplomatus, reziduojančius Šiaurės Europos valstybėse. (Elta)

* Tarptautinės gynybos patarėjų grupės pirmininkas Gari Johnson teigė, jog Lietuvos kariuomenės pažanga yra „stulbinanti“, tačiau pabrėžė, kad gynybos sistemos sukūrimas reikalauja daug laiko. Pirmadienį susitikęs su Lietuvos prezidentu Valdu Adamkumi, patarėjas kalbėjo apie galimybes paspartinti Lietuvos kariuomenės brandą. (BNS)

LDDP vadovas: Seimui vadovauja premjeras

Vilnius, balandžio 27 d. (BNS) — Opozicinės LDDP vadovas Česlovas Juršėnas mano, kad Seimui vadovauja vyriausybė, o ne Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis ir jo pavaduotojai. Tai, pasak Č. Juršėno, ypač išryškėjo pastarosiomis savaitėmis.

„Seimo dauguma balsuoja taip, kaip nurodo vyriausybė, o tiksliau — premjeras Gediminas Vagnorius“, sakė LDDP vadovas pirmadienį spaudos konferencijoje.

Jis piktinosi, kad parlamento dauguma pastaruoju metu atmetė kelis LDDP pasiūlymus, įskaitant ir siūlymą sudaryti parlamentinę vyriausybės priežiūros komisiją.

Pasak Č. Juršėno, atsisakymas buvo motyvuotas tuo, kad kitose valstybėse tokių komi-

„Wall Street Journal“ „užkliuvo“ Lietuvos prezidentas

Vilnius, balandžio 27 d. (BNS) — Lietuvos prezidentas Valdas Adamkus, prieš ir po rinkimų dažniausiai vien palankiai vaizduotas Vakarų spaudoje dėl savo patirties JAV administracijoje, susilaukė įtakingo dienraščio „Wall Street Journal“ kritikos. „Pradėjęs eiti pareigas, 71 metų V. Adamkus dar nesugebėjo išpausti ryškesnio pėdsako valstybėje, iš kurios išvyko 1944-aisiais“, pirmadienį rašo New Yorke leidžiamas verslo ir politikos dienraštis.

Pasak laikraščio, „daugelis politikų jau atvirai abejoja, ar šis buvęs aplinkos apsaugos agentūros administracijos pajėgs išspręsti valstybės ekonomines problemas ir vesti tautą į 21 amžių“.

„Mes tebelaukiame veiksmų. Susidaro įspūdis, kad svarbiausias jo privalumas yra buvęs Amerikos pasas“, cituoja laikraštis Roger Manson, investicinio banko „Daiwa Securities“ Londono atstovybės rinkos žinovą.

Pasak „Wall Street Journal“, prezidentas atmeta kritiką kaip priekabes ir sako, kad sprendžia Lietuvos problemas.

„Duokite man truputį laiko“, interviu dienraščiui sakė V. Adamkus. „Kiekvieną dieną susiduriu su įvairiausiomis kasdienėmis problemomis. Tikiuosi, gal iki šių metų pabaigos įgyvendinsiu kelis sumanymus“.

Pasak laikraščio, V. Adamkus daug šneka apie moralinį atgimimą, tačiau jam dar reikia paaiškinti, kaip jį įsivaiz-

duoja. „Tai nėra vienintelis dalykas, kuris atrodo ne kiek nepažengęs toliau kalbų“, teigia laikraštis.

„Jis žadėjo įtikinti kitas valstybes ir užsienio investuotojus kreipti daugiau dėmesio į Lietuvą. Tačiau jo ryšiai su tarptautinės diplomatijos ir verslo veikėjais iki šiol buvo geriausiai atveju paviršutiniški. Jis nusiuntė sveikinimo telegramą Airijos prezidentei Mary McAleese Šv. Patriko dienos proga ir nuvyko dviem dienoms į Lenkiją susitikti su prezidentu Aleksander Kwasniewski. Be šio susitikimo, jis nesiėmė jokių didesnių diplomatinės veiksmų“. „Jis taip pat žadėjo pritraukti investicijų, bet pripažįsta, kad dar nebuvo susitikęs nei su vienu svarbiu būsimuoju užsienio investuotoju“, teigia „Wall Street Journal“.

Laikraštis vardija problemas, kurių sprendimas laukia Lietuvos ir jos prezidento — nedarbo ir infliacijos grėsmė, užsienio prekybos deficitas, bendrojo vidaus produkto didinimas ir korupcija.

Prezidentas žada vėliau šiais metais siūlyti pluoštą įstatymų, skirtų kovai su nusikalstamumu. Jis taip pat sako nedvejodamas nušalins su korupcija susijusius teisėjus ir valdininkus, nors iki šiol to nedarė, rašo laikraštis.

„Galbūt jam tiesiog reikia laiko apsiprasti su padėtimi valstybėje. Juk Lietuva pasikeitė nuo 1926-ųjų, kai jis ten gimė“, pastebi „Wall Street Journal“.

Buvusios ministrės šmeižikai nepaklūsta prokuratūrai

Vilnius, balandžio 27 d. (BNS) — Generalinei prokuratūrai vis nepavyksta apklausti parlamentarų Kazio Bobelio ir Stanislovo Buškevičiaus bei Lietuvos laisvės lygos (LLL) vado Antano Terlecko buvusios Europos reikalų ministrės Laimos Andrikiienės apšmeižimo byloje.

Praėjusią savaitę radikaliųjų partijos „Jaunoji Lietuva“ vadovas S. Buškevičius atsisakė priimti prokuratūros kvietimą, o K. Bobelis iki šeštadienio viešėjo Madride.

Pirmadienį rytą į Generalinę prokuratūrą neatvyko ir A. Terleckas, tačiau Seime žurnalistams jis išplatino viešą laišką generaliniam prokurorui Kaziui Pednyčiui. Jame A. Terleckas pažymi, kad pa-

rodymus byloje duos tik tuomet, kai bus ištirti K. Bobelio pateiktieji dokumentai, apklausti buvę KGB karininkai bei atlikta jų parašų grafologinė ekspertizė.

„Esu paradęs bet kokią pagarbą Generalinės prokuratūros vadovybei. Todėl neįaučiu jokios pareigos reaguoti į jos iškvietus duoti bet kokius parodymus“, rašoma LLL vado laiške.

Jo nuomone, prokuratūra neatlieka tiesioginių savo funkcijų, kurių viena svarbiausių — ginti Lietuvą nuo valstybinių ir kriminalinių nusikaltėlių.

Kovo viduryje L. Andrikiene kreipėsi į Generalinę prokuratūrą ir šmeižė apkaltino K. Bobelį, S. Buškevičių bei A. Terlecką. Jie ne kartą viešai teigė turį įrodymų, kad tariamasis KGB agentas, slapvar-džiu „Marija“, yra L. Andrikiene.

Seimo specialioji komisija ir teisėsaugos institucijos padarė išvadą, kad platinami „Marijos“ dokumentai apskritai neleidžia teigti tokį agentą buvus.

KALENDORIUS

Balandžio 28 d.: Šv. Petras Chanel, kunigas, kankinys (1803-1841 Okeanijoje); Valerija, Vitalis, Rimgaile.

Balandžio 29 d.: Šv. Kotryna Sienietė, Bažnyčios mokytoja (1347-1380); Petras, Vaitenis, Indre. 1933 m. mirė rašytojas Juozas Tumas-Vaižgantas.

SVEIKATOS KLAUSIMAI

GAISRO NAMUOSE, O BLOGIO
VAIKUOSE IŠVENGIMAS

JONAS ADOMAVIČIUS, M.D.

Dabar amerikiečiai ragina mi stropiau saugotis gaisrų namuose bent šešeriopai susitvarkant.

2. Gulint lovoje, ar sėdint minkštoje kėdėje nerūkoma. O lietuviai iš viso nerūko.

3. Elektros srovė neperkrauna daugeliu įjungimų.

4. Elektrinėms krosnelėms nenaudojama priedinės vielos ir nelaikoma laidų po kilimu.

5. Vienų vaikų nepaliekamam namuose ir neleidžiama jiems žaisti su degtukais.

6. Nenaudojama sugedusių elektros laidų.

Taip elgiamasi, saugojantis nuo gaisro namuose, bet lygiai pavojingas, gal dar baisesnis, yra neišauktų vaikų blogis — tikras gaisras, kuris graso pražudyti šį kraštą ir mūsų tėvynę. Už tai reikia visomis jėgomis gesinti tą vaikų ir jaunuolių gyvenimą griaučiantį gaisrą — jų nenormalumą — nežmonišumą bent šitaip penkeriopi elgiantis.

1. Pavojingų kelių einančių vaikų — jaunuolių yra būtinas sąžiningas, jį mylintis suaugusysis.

2. Būtinai yra vaiko-jaunuolio parengimas užsiėmimui, idant jis pajėgtų gauti darbą ir jame išsilaikytų.

3. Tokiems reikalinga saugi ir švari vieta žaidimui.

4. Vargingoms, sunkumuose esančioms motinoms reikalinga gera jų priežiūra prieš gimdant, jaunuoliams suteiktas reikalingas paskiepimas, o visai šeimai yra būtinas lengvai pasiekiamas gydymas ir ligoninė.

5. Išnaudotos visos galimybės, idant jaunuolis taktintų visuomenei, o ne kenktų jai.

Šitaip padedant vaikui ir jaunuoliui, ypač pūvančiame vidurmiestyje besirandantiems, mes apsaugosime juos nuo kalėjimo. Reikia vaikų ugdyti jo asmenybę, jo charakterio normalumą, o ne kalėjimų statybą vien rūpintis, kaip dabar kad daroma ir netikima, kad iš blogai besielgiantiųjų nieko gero neišeis — jiems vieta tik kalėjimas.

Neišleidžiant savo vaikų iš savo akių, tėvai užaugina normalius, sau, kitam ir aplinkui nekenkiančius, vaikus. Tokie vaikai yra tėvų didžiausias turtas, nes jie nerūko, nesisvaigina, sveikai maitinasi, gerai mokosi ir ne tik tėvams pasigėrėjimą jais teikia, bet ir visuomenei naudingiausiai talkina. Tokie tėvai, kaip Rastučiai, Polikaitiai, Griniai, Kirvačiai užaugina brangakmeniais savo vaikus. Jų vaikai skiria gerį nuo blogio, tiki į Dievą ir pasitiki savimi, sunkiai dirba ir gerai išsilavinę. Dangau, suteik daugiau mums tokių tėvų, nes čia Amerikoje net 15 milijonų vaikų neturi tokių tėvų ir todėl yra kandidatai į kalėjimą, nes ryja narkotikus, meta mokyklas, šliejasi prie nenaukelių ir didina bedarbių gretas.

Sava kišene padėkime ir mūsų tėvynėje tėvams reikiama rūpintis savo vaikais, ypač dabar, kai ateina lemiamas Lietuvos valanda: žūti ar išlikti. Sėkmės.

TUBERKULIOZĖ GRĮŽTA

DR. E. RINGUS

Rašinio autorius gerai susipažinęs su šios ligos pabaisa. Nemažas jo draugų skaičius buvo tuberkuliozės aukos ir krito net jauname amžiuje. Naujų vaistų atradimas tuoju po penicilino, davė daug vilčių nelaimingoms aukoms. Bet vėl, kaip ir su penicilinu, bakterijos išmoko gintis ir reikėjo ieškoti vis naujų antibiotikų, kol neprieita iki liepto galo. Net vėliausi antibiotikai dažnai nepajėgia nugalėti naujų rūšių bakterijų, todėl TV ir spauda skatina gydytojus bei publiką nenaudoti antibiotikų, kai jie nėra būtina reikalingi.

Prieita prie to, kad Pasaulinė sveikatos organizacija nutarė suaukoti tarptautinį suvažiavimą aptarti tuberkuliozės grėsmę žmonijai. O ta įkyri bacila gresia visiems: turtingiems ir vargšams lygiai. Gresia tuberkuliozės epidemija. Medikai išpėja 15 kraštų, kad jie gali nukentėti daugiau, negu kiti. Lietuva yra tu valstybių sąrašas. Rytų Europoje 1920-1930 metais nuo tuberkuliozės mirė milijonai. Praėjus 70 metų, skaičius pakilo iki 3 mln. Medikai vėl sako, kad kas trečias iš dešimties yra apkrėstas šia bacila. Laimai, organizmas pats pajėgia apsiginti, jeigu jis gyvena normaliose sąlygose. Prie TB ligos plitimo prisideda nauja liga, naikinti imunitetą — AIDS. Siems metams, kaip niekad, numatomas aukštasis skaičius — 3 mln. (tame skaičiuje apie 100,000 vaikų). Jeigu padėtis nepasikeis, tai 2020 metais užkrėstų bus per 1 milijardą, 200 milijonų iš jų

susirgs, 70 mln. mirs nuo šios ligos.

Kokia šios būsimoji epidemijos priežastis? Visų pirma: neturtingų kraštų gyventojų prieauglis, kur AIDS liga irgi populiarėja. Šių ligų kombinacija darosi sunkiai įveikiama, ypač tuose kraštuose, nes juose trūksta vaistų ir vieni, ir kiti infekcijai. Palengvinti tarptautinių kelionių ryšiai prisideda prie bacilų perkėlimo iš vieno pasaulio galo į kitą.

Apginti užkrėstus gyventojus ir sustabdyti bacilų platinimą Pasaulio sveikatos centras įsteigė grupę medikų, pavadintą „Medicina be sienų“. Visi medikai yra savanoriai, tačiau aprūpinti naujausiomis priemonėmis ir vaistais, siunčiami į atsilikusias šalis.

TB užsikrėtusių skaičius buvusioje sovietų imperijoje ir jos valdose yra dešimt kartų didesnis negu Vakarų valstybėse. 1997 m. šioje teritorijoje TB bacila nusiuntė į kitą pasaulį 270,000 žmonių. Statistikai parodė, kad daugiausia užsikrėtimų įvyksta patalose namuose suaugusiems ir vaikams. Raudonojo Kryžiaus medikai pastebėjo, kad bacilų, užkrėstus kalinius, yra ypač atsparios vaistams. Vakarų Europos gyventojai kaltina rytinius imigrantus ligos platinimu. Kažkodėl daugiausia kaltinimų sulaukė latvių imigrantai.

Liūdną vaizdą sukelia duomenys apie TB susirgimus vaikų eilėse, kas anksčiau buvo retenybė. Nukentė vaikai iširusių šeimų, alkoholikų tė-

Nauja Bezdonių miestelio bažnyčia Vilniaus rajone.

Nuotr. Viktoro Kapočiaus

BAŽNYČIA LIETUVOJE
IR PASAULYJE

MALDA UŽ MIRUSIUOSIUS IR GYVUOSIUS

Malda ir giesmė už Amžinybės išėjusius, būdėjimas prie jų dieną ir naktį — tai Lietuvoje labai sena ir gyvai išlaikytą tradiciją. Vadinamosios būdėjimo (nuo žodžio būdėti) labai svarbus vaidmuo tenka giedoriams. Giedama šermenų giesmės, Jėzaus ar Mergelės litanijs, rožancius, graudūs verksmai, kartais 3-5 valandas trunkantys žemaičių Kalvarijos kalnai. Bet visa tai gyva tik kaimuose, kur dar gyvi ir gieda senūčiai, išmokę iš savo tėvų bei senelių ir iš praėjusio šimtmečio Motiejus Valančius redaguoto giesmyno „Kantyczkos“.

Be to, atėjus laikui, Dievas ir mieste pašaukė naujų darbininkų į savo vynuogyną.

Prieš 12 metų, Šv. Dvasios įkvėpti, keli bičiuliai, liaudies dainos mitytojai, susirinkę pasimokyti giesmių, kad jomis galėtų palydėti artimuosius į paskutinę kelionę. Susitikimo vietas dažnai reikėjo keisti, kad to meto pareigūnai nesusėktų šių nelegalių suėjimų! Liaudies giesmės atverė šimtmečių išsaugotus poezijos, melodijų ir maldos būdų turtais. Ir šoko bičiuliai tu liaudies kūrybos turtą ieškoti tik kaimuose Lietuvos kampečiuose, mokyti giesmių ir jomis gyventi. Taip gimė maldos ir liaudiško giedojimo grupė „Karunka“. Karunka — tai malda „vainikėlis“, taip ji vadinama šimtamečiuose giesmynuose.

„Viešpatie mus pašaukė būti ten, kur atsiveria riba tarp šiapus ir anapus, pašaukė padėti mirusiam ir paguosti gyvuosius, — sako „Karunkos“ vadovė Zita Karklelytė. — Už giedojimą šermenyse, mirusiųjų minėjimuose, laidotuvių atlygio neimame, nes artimo meilės darbai turi būti mynyne.“

„Viešpatie mus pašaukė būti ten, kur atsiveria riba tarp šiapus ir anapus, pašaukė padėti mirusiam ir paguosti gyvuosius, — sako „Karunkos“ vadovė Zita Karklelytė. — Už giedojimą šermenyse, mirusiųjų minėjimuose, laidotuvių atlygio neimame, nes artimo meilės darbai turi būti mynyne.“

„Viešpatie mus pašaukė būti ten, kur atsiveria riba tarp šiapus ir anapus, pašaukė padėti mirusiam ir paguosti gyvuosius, — sako „Karunkos“ vadovė Zita Karklelytė. — Už giedojimą šermenyse, mirusiųjų minėjimuose, laidotuvių atlygio neimame, nes artimo meilės darbai turi būti mynyne.“

„Viešpatie mus pašaukė būti ten, kur atsiveria riba tarp šiapus ir anapus, pašaukė padėti mirusiam ir paguosti gyvuosius, — sako „Karunkos“ vadovė Zita Karklelytė. — Už giedojimą šermenyse, mirusiųjų minėjimuose, laidotuvių atlygio neimame, nes artimo meilės darbai turi būti mynyne.“

„Viešpatie mus pašaukė būti ten, kur atsiveria riba tarp šiapus ir anapus, pašaukė padėti mirusiam ir paguosti gyvuosius, — sako „Karunkos“ vadovė Zita Karklelytė. — Už giedojimą šermenyse, mirusiųjų minėjimuose, laidotuvių atlygio neimame, nes artimo meilės darbai turi būti mynyne.“

„Viešpatie mus pašaukė būti ten, kur atsiveria riba tarp šiapus ir anapus, pašaukė padėti mirusiam ir paguosti gyvuosius, — sako „Karunkos“ vadovė Zita Karklelytė. — Už giedojimą šermenyse, mirusiųjų minėjimuose, laidotuvių atlygio neimame, nes artimo meilės darbai turi būti mynyne.“

„Viešpatie mus pašaukė būti ten, kur atsiveria riba tarp šiapus ir anapus, pašaukė padėti mirusiam ir paguosti gyvuosius, — sako „Karunkos“ vadovė Zita Karklelytė. — Už giedojimą šermenyse, mirusiųjų minėjimuose, laidotuvių atlygio neimame, nes artimo meilės darbai turi būti mynyne.“

„Viešpatie mus pašaukė būti ten, kur atsiveria riba tarp šiapus ir anapus, pašaukė padėti mirusiam ir paguosti gyvuosius, — sako „Karunkos“ vadovė Zita Karklelytė. — Už giedojimą šermenyse, mirusiųjų minėjimuose, laidotuvių atlygio neimame, nes artimo meilės darbai turi būti mynyne.“

„Viešpatie mus pašaukė būti ten, kur atsiveria riba tarp šiapus ir anapus, pašaukė padėti mirusiam ir paguosti gyvuosius, — sako „Karunkos“ vadovė Zita Karklelytė. — Už giedojimą šermenyse, mirusiųjų minėjimuose, laidotuvių atlygio neimame, nes artimo meilės darbai turi būti mynyne.“

kunigai savo tarnybą derins su visa arkivyskupijos kunigija, darbuosis Saleziečių draugijai būdinga dvasia ir stiliu, broliškai bendradarbiaudami su konfratris, kitomis vienuolijomis, pasauliečiais, dalyvaujantiesiems pastoracinėje arkivyskupijos veikloje. Saleziečių draugijos vyriausiasis rektorius kun. E. Viganas Palemono parapijoje yra įsteigęs Saleziečių namus. Kauno arkivyskupijos ordinaro manymu, saleziečiai, vadovaudamiesi jų steigėjo šventojo kun. Don Bosko charizmą, pagal kurią daugiausia dėmesio skiriama jaunimo pastoracijai, praturtins parapijos gyvenimą.

Kovo 8 d. Birštone vyko Kaišiadorių vyskupijos Caritas konferencija. Ją pradėjęs Kaišiadorių vyskupijos kancleris kun. R. Rumsas susipažino su atskirų parapijų Caritas pirmininkais, domėjosi jų veikla, iškylančiomis problemomis. Konferencijos dalyviai klausėsi kun. J. Kaminsko paskaitos apie Dievo ir artimo meilę. Po pietų atvykęs Kaišiadorių vyskupas J. Matulaitis padėkojo karitietėms už jų kilnų pasiaukojimą, palinkėjo sėkmės nelengvoje tarnystėje, kiekvienam dalyviui padovanėjo po rožinį. Konferencija baigėsi šv. Mišiomis.

Kovo 8 d. Birštone vyko Kaišiadorių vyskupijos Caritas konferencija. Ją pradėjęs Kaišiadorių vyskupijos kancleris kun. R. Rumsas susipažino su atskirų parapijų Caritas pirmininkais, domėjosi jų veikla, iškylančiomis problemomis. Konferencijos dalyviai klausėsi kun. J. Kaminsko paskaitos apie Dievo ir artimo meilę. Po pietų atvykęs Kaišiadorių vyskupas J. Matulaitis padėkojo karitietėms už jų kilnų pasiaukojimą, palinkėjo sėkmės nelengvoje tarnystėje, kiekvienam dalyviui padovanėjo po rožinį. Konferencija baigėsi šv. Mišiomis.

Kovo 8 d. Birštone vyko Kaišiadorių vyskupijos Caritas konferencija. Ją pradėjęs Kaišiadorių vyskupijos kancleris kun. R. Rumsas susipažino su atskirų parapijų Caritas pirmininkais, domėjosi jų veikla, iškylančiomis problemomis. Konferencijos dalyviai klausėsi kun. J. Kaminsko paskaitos apie Dievo ir artimo meilę. Po pietų atvykęs Kaišiadorių vyskupas J. Matulaitis padėkojo karitietėms už jų kilnų pasiaukojimą, palinkėjo sėkmės nelengvoje tarnystėje, kiekvienam dalyviui padovanėjo po rožinį. Konferencija baigėsi šv. Mišiomis.

Kovo 8 d. Birštone vyko Kaišiadorių vyskupijos Caritas konferencija. Ją pradėjęs Kaišiadorių vyskupijos kancleris kun. R. Rumsas susipažino su atskirų parapijų Caritas pirmininkais, domėjosi jų veikla, iškylančiomis problemomis. Konferencijos dalyviai klausėsi kun. J. Kaminsko paskaitos apie Dievo ir artimo meilę. Po pietų atvykęs Kaišiadorių vyskupas J. Matulaitis padėkojo karitietėms už jų kilnų pasiaukojimą, palinkėjo sėkmės nelengvoje tarnystėje, kiekvienam dalyviui padovanėjo po rožinį. Konferencija baigėsi šv. Mišiomis.

Kovo 8 d. Birštone vyko Kaišiadorių vyskupijos Caritas konferencija. Ją pradėjęs Kaišiadorių vyskupijos kancleris kun. R. Rumsas susipažino su atskirų parapijų Caritas pirmininkais, domėjosi jų veikla, iškylančiomis problemomis. Konferencijos dalyviai klausėsi kun. J. Kaminsko paskaitos apie Dievo ir artimo meilę. Po pietų atvykęs Kaišiadorių vyskupas J. Matulaitis padėkojo karitietėms už jų kilnų pasiaukojimą, palinkėjo sėkmės nelengvoje tarnystėje, kiekvienam dalyviui padovanėjo po rožinį. Konferencija baigėsi šv. Mišiomis.

Kovo 8 d. Birštone vyko Kaišiadorių vyskupijos Caritas konferencija. Ją pradėjęs Kaišiadorių vyskupijos kancleris kun. R. Rumsas susipažino su atskirų parapijų Caritas pirmininkais, domėjosi jų veikla, iškylančiomis problemomis. Konferencijos dalyviai klausėsi kun. J. Kaminsko paskaitos apie Dievo ir artimo meilę. Po pietų atvykęs Kaišiadorių vyskupas J. Matulaitis padėkojo karitietėms už jų kilnų pasiaukojimą, palinkėjo sėkmės nelengvoje tarnystėje, kiekvienam dalyviui padovanėjo po rožinį. Konferencija baigėsi šv. Mišiomis.

Kovo 8 d. Birštone vyko Kaišiadorių vyskupijos Caritas konferencija. Ją pradėjęs Kaišiadorių vyskupijos kancleris kun. R. Rumsas susipažino su atskirų parapijų Caritas pirmininkais, domėjosi jų veikla, iškylančiomis problemomis. Konferencijos dalyviai klausėsi kun. J. Kaminsko paskaitos apie Dievo ir artimo meilę. Po pietų atvykęs Kaišiadorių vyskupas J. Matulaitis padėkojo karitietėms už jų kilnų pasiaukojimą, palinkėjo sėkmės nelengvoje tarnystėje, kiekvienam dalyviui padovanėjo po rožinį. Konferencija baigėsi šv. Mišiomis.

Kovo 8 d. Birštone vyko Kaišiadorių vyskupijos Caritas konferencija. Ją pradėjęs Kaišiadorių vyskupijos kancleris kun. R. Rumsas susipažino su atskirų parapijų Caritas pirmininkais, domėjosi jų veikla, iškylančiomis problemomis. Konferencijos dalyviai klausėsi kun. J. Kaminsko paskaitos apie Dievo ir artimo meilę. Po pietų atvykęs Kaišiadorių vyskupas J. Matulaitis padėkojo karitietėms už jų kilnų pasiaukojimą, palinkėjo sėkmės nelengvoje tarnystėje, kiekvienam dalyviui padovanėjo po rožinį. Konferencija baigėsi šv. Mišiomis.

Kovo 8 d. Birštone vyko Kaišiadorių vyskupijos Caritas konferencija. Ją pradėjęs Kaišiadorių vyskupijos kancleris kun. R. Rumsas susipažino su atskirų parapijų Caritas pirmininkais, domėjosi jų veikla, iškylančiomis problemomis. Konferencijos dalyviai klausėsi kun. J. Kaminsko paskaitos apie Dievo ir artimo meilę. Po pietų atvykęs Kaišiadorių vyskupas J. Matulaitis padėkojo karitietėms už jų kilnų pasiaukojimą, palinkėjo sėkmės nelengvoje tarnystėje, kiekvienam dalyviui padovanėjo po rožinį. Konferencija baigėsi šv. Mišiomis.

Kovo 8 d. Birštone vyko Kaišiadorių vyskupijos Caritas konferencija. Ją pradėjęs Kaišiadorių vyskupijos kancleris kun. R. Rumsas susipažino su atskirų parapijų Caritas pirmininkais, domėjosi jų veikla, iškylančiomis problemomis. Konferencijos dalyviai klausėsi kun. J. Kaminsko paskaitos apie Dievo ir artimo meilę. Po pietų atvykęs Kaišiadorių vyskupas J. Matulaitis padėkojo karitietėms už jų kilnų pasiaukojimą, palinkėjo sėkmės nelengvoje tarnystėje, kiekvienam dalyviui padovanėjo po rožinį. Konferencija baigėsi šv. Mišiomis.

Kovo 8 d. Birštone vyko Kaišiadorių vyskupijos Caritas konferencija. Ją pradėjęs Kaišiadorių vyskupijos kancleris kun. R. Rumsas susipažino su atskirų parapijų Caritas pirmininkais, domėjosi jų veikla, iškylančiomis problemomis. Konferencijos dalyviai klausėsi kun. J. Kaminsko paskaitos apie Dievo ir artimo meilę. Po pietų atvykęs Kaišiadorių vyskupas J. Matulaitis padėkojo karitietėms už jų kilnų pasiaukojimą, palinkėjo sėkmės nelengvoje tarnystėje, kiekvienam dalyviui padovanėjo po rožinį. Konferencija baigėsi šv. Mišiomis.

Kovo 8 d. Birštone vyko Kaišiadorių vyskupijos Caritas konferencija. Ją pradėjęs Kaišiadorių vyskupijos kancleris kun. R. Rumsas susipažino su atskirų parapijų Caritas pirmininkais, domėjosi jų veikla, iškylančiomis problemomis. Konferencijos dalyviai klausėsi kun. J. Kaminsko paskaitos apie Dievo ir artimo meilę. Po pietų atvykęs Kaišiadorių vyskupas J. Matulaitis padėkojo karitietėms už jų kilnų pasiaukojimą, palinkėjo sėkmės nelengvoje tarnystėje, kiekvienam dalyviui padovanėjo po rožinį. Konferencija baigėsi šv. Mišiomis.

Kovo 8 d. Birštone vyko Kaišiadorių vyskupijos Caritas konferencija. Ją pradėjęs Kaišiadorių vyskupijos kancleris kun. R. Rumsas susipažino su atskirų parapijų Caritas pirmininkais, domėjosi jų veikla, iškylančiomis problemomis. Konferencijos dalyviai klausėsi kun. J. Kaminsko paskaitos apie Dievo ir artimo meilę. Po pietų atvykęs Kaišiadorių vyskupas J. Matulaitis padėkojo karitietėms už jų kilnų pasiaukojimą, palinkėjo sėkmės nelengvoje tarnystėje, kiekvienam dalyviui padovanėjo po rožinį. Konferencija baigėsi šv. Mišiomis.

Kovo 8 d. Birštone vyko Kaišiadorių vyskupijos Caritas konferencija. Ją pradėjęs Kaišiadorių vyskupijos kancleris kun. R. Rumsas susipažino su atskirų parapijų Caritas pirmininkais, domėjosi jų veikla, iškylančiomis problemomis. Konferencijos dalyviai klausėsi kun. J. Kaminsko paskaitos apie Dievo ir artimo meilę. Po pietų atvykęs Kaišiadorių vyskupas J. Matulaitis padėkojo karitietėms už jų kilnų pasiaukojimą, palinkėjo sėkmės nelengvoje tarnystėje, kiekvienam dalyviui padovanėjo po rožinį. Konferencija baigėsi šv. Mišiomis.

Kovo 8 d. Birštone vyko Kaišiadorių vyskupijos Caritas konferencija. Ją pradėjęs Kaišiadorių vyskupijos kancleris kun. R. Rumsas susipažino su atskirų parapijų Caritas pirmininkais, domėjosi jų veikla, iškylančiomis problemomis. Konferencijos dalyviai klausėsi kun. J. Kaminsko paskaitos apie Dievo ir artimo meilę. Po pietų atvykęs Kaišiadorių vyskupas J. Matulaitis padėkojo karitietėms už jų kilnų pasiaukojimą, palinkėjo sėkmės nelengvoje tarnystėje, kiekvienam dalyviui padovanėjo po rožinį. Konferencija baigėsi šv. Mišiomis.

Kovo 8 d. Birštone vyko Kaišiadorių vyskupijos Caritas konferencija. Ją pradėjęs Kaišiadorių vyskupijos kancleris kun. R. Rumsas susipažino su atskirų parapijų Caritas pirmininkais, domėjosi jų veikla, iškylančiomis problemomis. Konferencijos dalyviai klausėsi kun. J. Kaminsko paskaitos apie Dievo ir artimo meilę. Po pietų atvykęs Kaišiadorių vyskupas J. Matulaitis padėkojo karitietėms už jų kilnų pasiaukojimą, palinkėjo sėkmės nelengvoje tarnystėje, kiekvienam dalyviui padovanėjo po rožinį. Konferencija baigėsi šv. Mišiomis.

Kovo 8 d. Birštone vyko Kaišiadorių vyskupijos Caritas konferencija. Ją pradėjęs Kaišiadorių vyskupijos kancleris kun. R. Rumsas susipažino su atskirų parapijų Caritas pirmininkais, domėjosi jų veikla, iškylančiomis problemomis. Konferencijos dalyviai klausėsi kun. J. Kaminsko paskaitos apie Dievo ir artimo meilę. Po pietų atvykęs Kaišiadorių vyskupas J. Matulaitis padėkojo karitietėms už jų kilnų pasiaukojimą, palinkėjo sėkmės nelengvoje tarnystėje, kiekvienam dalyviui padovanėjo po rožinį. Konferencija baigėsi šv. Mišiomis.

Kovo 8 d. Birštone vyko Kaišiadorių vyskupijos Caritas konferencija. Ją pradėjęs Kaišiadorių vyskupijos kancleris kun. R. Rumsas susipažino su atskirų parapijų Caritas pirmininkais, domėjosi jų veikla, iškylančiomis problemomis. Konferencijos dalyviai klausėsi kun. J. Kaminsko paskaitos apie Dievo ir artimo meilę. Po pietų atvykęs Kaišiadorių vyskupas J. Matulaitis padėkojo karitietėms už jų kilnų pasiaukojimą, palinkėjo sėkmės nelengvoje tarnystėje, kiekvienam dalyviui padovanėjo po rožinį. Konferencija baigėsi šv. Mišiomis.

Kovo 8 d. Birštone vyko Kaišiadorių vyskupijos Caritas konferencija. Ją pradėjęs Kaišiadorių vyskupijos kancleris kun. R. Rumsas susipažino su atskirų parapijų Caritas pirmininkais, domėjosi jų veikla, iškylančiomis problemomis. Konferencijos dalyviai klausėsi kun. J. Kaminsko paskaitos apie Dievo ir artimo meilę. Po pietų atvykęs Kaišiadorių vyskupas J. Matulaitis padėkojo karitietėms už jų kilnų pasiaukojimą, palinkėjo sėkmės nelengvoje tarnystėje, kiekvienam dalyviui padovanėjo po rožinį. Konferencija baigėsi šv. Mišiomis.

Kovo 8 d. Birštone vyko Kaišiadorių vyskupijos Caritas konferencija. Ją pradėjęs Kaišiadorių vyskupijos kancleris kun. R. Rumsas susipažino su atskirų parapijų Caritas pirmininkais, domėjosi jų veikla, iškylančiomis problemomis. Konferencijos dalyviai klausėsi kun. J. Kaminsko paskaitos apie Dievo ir artimo meilę. Po pietų atvykęs Kaišiadorių vyskupas J. Matulaitis padėkojo karitietėms už jų kilnų pasiaukojimą, palinkėjo sėkmės nelengvoje tarnystėje, kiekvienam dalyviui padovanėjo po rožinį. Konferencija baigėsi šv. Mišiomis.

Kovo 8 d. Birštone vyko Kaišiadorių vyskupijos Caritas konferencija. Ją pradėjęs Kaišiadorių vyskupijos kancleris kun. R. Rumsas susipažino su atskirų parapijų Caritas pirmininkais, domėjosi jų veikla, iškylančiomis problemomis. Konferencijos dalyviai klausėsi kun. J. Kaminsko paskaitos apie Dievo ir artimo meilę. Po pietų atvykęs Kaišiadorių vyskupas J. Matulaitis padėkojo karitietėms už jų kilnų pasiaukojimą, palinkėjo sėkmės nelengvoje tarnystėje, kiekvienam dalyviui padovanėjo po rožinį. Konferencija baigėsi šv. Mišiomis.

Kovo 8 d. Birštone vyko Kaišiadorių vyskupijos Caritas konferencija. Ją pradėjęs Kaišiadorių vyskupijos kancleris kun. R. Rumsas susipažino su atskirų parapijų Caritas pirmininkais, domėjosi jų veikla, iškylančiomis problemomis. Konferencijos dalyviai klausėsi kun. J. Kaminsko paskaitos apie Dievo ir artimo meilę. Po pietų atvykęs Kaišiadorių vyskupas J. Matulaitis padėkojo karitietėms už jų kilnų pasiaukojimą, palinkėjo sėkmės nelengvoje tarnystėje, kiekvienam dalyviui padovanėjo po rožinį. Konferencija baigėsi šv. Mišiomis.

Kovo 8 d. Birštone vyko Kaišiadorių vyskupijos Caritas konferencija. Ją pradėjęs Kaišiadorių vyskupijos kancleris kun. R. Rumsas susipažino su atskirų parapijų Caritas pirmininkais, domėjosi jų veikla, iškylančiomis problemomis. Konferencijos dalyviai klausėsi kun. J. Kaminsko paskaitos apie Dievo ir artimo meilę. Po pietų atvykęs Kaišiadorių vyskupas J. Matulaitis padėkojo karitietėms už jų kilnų pasiaukojimą, palinkėjo sėkmės nelengvoje tarnystėje, kiekvienam dalyviui padovanėjo po rožinį. Konferencija baigėsi šv. Mišiomis.

Kovo 8 d. Birštone vyko Kaišiadorių vyskupijos Caritas konferencija. Ją pradėjęs Kaišiadorių vyskupijos kancleris kun. R. Rumsas susipažino su atskirų parapijų Caritas pirmininkais, domėjosi jų veikla, iškylančiomis problemomis. Konferencijos dalyviai klausėsi kun. J. Kaminsko paskaitos apie Dievo ir artimo meilę. Po pietų atvykęs Kaišiadorių vyskupas J. Matulaitis padėkojo karitietėms už jų kilnų pasiaukojimą, palinkėjo sėkmės nelengvoje tarnystėje, kiekvienam dalyviui padovanėjo po rožinį. Konferencija baigėsi šv. Mišiomis.

Kovo 8 d. Birštone vyko Kaišiadorių vyskupijos Caritas konferencija. Ją pradėjęs Kaišiadorių vyskupijos kancleris kun. R. Rumsas susipažino su atskirų parapijų Caritas pirmininkais, domėjosi jų veikla, iškylančiomis problemomis. Konferencijos dalyviai klausėsi kun. J. Kaminsko paskaitos apie Dievo ir artimo meilę. Po pietų atvykęs Kaišiadorių vyskupas J. Matulaitis padėkojo karitietėms už jų kilnų pasiaukojimą, palinkėjo sėkmės nelengvoje tarnystėje, kiekvienam dalyviui padovanėjo po rožinį. Konferencija baigėsi šv. Mišiomis.

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$95.00. Foreign countries \$110.

Postmaster: Send address changes to Draugas — 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Mazinant pašto išlaidas, pakvitavimai už gautas prenumeratas nesiunčiami. Ant DRAUGO prie kiekvieno skaitytojo adreso, gavus iš jo mokėti, pažymima, iki kada yra užsimokejęs.

DRAUGO prenumeratorų ypa mokama iš anksto.

JAV	Metams	1/2 metų	3 mėn.
Kanadoje ir kitur	(U.S.) \$95.00	\$55.00	\$35.00
Kanadoje	(Kanados dol.) \$110.00	\$60.00	\$40.00
Tik šeštadienio laida:			
JAV	\$55.00	\$40.00	\$30.00
Kanadoje ir kitur	(U.S.) \$60.00	\$45.00	\$35.00
Kanadoje	(Kanados dol.) \$86.00	\$65.00	\$50.00

JAV	Metams	1/2 metų	3 mėn.
Kanadoje ir kitur	(U.S.) \$95.00	\$55.00	\$35.00
Kanadoje	(Kanados dol.) \$110.00	\$60.00	\$40.00
Tik šeštadienio laida:			
JAV	\$55.00	\$40.00	\$30.00
Kanadoje ir kitur	(U.S.) \$60.00	\$45.00	\$35.00
Kanadoje	(Kanados dol.) \$86.00	\$65.00	\$50.00

LATVIJOJE „PENKTA KOLONA“

E. RINGUS

Reikia stebėtis, kaip latviai dar pajėgia tvarkytis, turėdami tiek daug neprašytų atvykėlių savo krašte (spaudoje vis kartojamas 700,000 rusų, kalbių skaičius). Didelis skaičius jų — pensininkai, daug jų buvo Raudonosios armijos kariai, apie kuriuos Maskva pamiršo. Naujai Latvijos vyriausybei užkrauta tokia našta tikrai sunkiai pakeliamą.

Isivaizduokime tokią padėtį: vokiečiai okupuoją dalį Rusijos ir valdo ją 50 metų. Atvykėliai vokiečiai galvoja, kad jie čia išsikūnija amžiams, kaip jiems buvo išaiškinta, giliai įsitvirtinę. Tačiau įvyksta neįtikėtinas istorijos posūkis: rusai atsigauna, išvaro okupantų vokiečių karines pajėgas. Tūkstančiai rusų piliečių tačiau lieka. Kaip pasielgti rusai su tais užsilikusiais vokiečiais?

Atsakymas į šį klausimą nėra sunkus. Netolima istorija duoda aiškų atsakymą. Visi tie atvykėliai ir jų prieauglis būtų iškraustyti per porą mėnesių. Tokį elgesį rusai parodė jau 1940 metais. „Nugalėję“ Suomiją, iš Karelijos išstremė visus suomių. 1945 metais iš Prūsijos iškraustė visus vokiečius. Vėliau perkraustė išstas tautas: čekėnus, ingus, totorius iš jų kraštų.

Dabar tie patys rusai kaltina latvius „nežmonišku“ elgesiu. Maža to, Vakarų spaudoje randa pritarėjų, nors iki šiol Latvija neišvijo iš savo krašto nei vieno atėjęno. Ne tik neišvarė, bet aprūpina juos pagal išgales, visose socialinėse srityse: gydo, moka pensijas, parūpina mokyklas. Rusai kalbiai turi teisę persikelti, kur nori Latvijoje, ar keltis į kaimynines valstybes.

Latviai parodė aukščiausią demokratizmo laipsnį, išleisdami iš Rygos kalėjimo buvusį aršų komunistą Rubiką, nevaržydami jo kelionių į Maskvą su teise grįžti Latvijon. Tą laisvę jis išnaudoja ir toliau tarnauja Maskvai.

Kažin ar ne jo darbai: sporgimai prie sinagogos, prie Rusijos konsulato. Rusų nacionalistai, su Jėlcinu priešakyje, kaltina latvius šovinizmu ir gėsdina, kaip darė 1991 metais. Jau pradėtas ekonominis spaudimas. Ar kitas žingsnis — tankiai prie Latvijos sienos? Kas organizuoja tuos sporgimus? Tikrai ne latviai, kaip juos kaltina Maskva.

Daugumas rusų vis dar naudojasi senais pasais, kuriuos latviai norėjo pakeisti (raudo-

nus į violetinius). Rusai nesutiko ir procesas atidėtas. Mažam rusų skaičiui siūloma Latvijos pilietybė. Tačiau daugelis jų atsisako, nepaisant, kad, gavus pilietybę, atsiras daugiau galimybių. Jie ir toliau nori likti laikinoje padėtyje ir turbūt laukia „išvadavimo“ iš rytų. Toji rusų grupė vis dar nesupranta, kad padėtis pasikeitė. Jie laiko raudonus pasus, partinius bilietus paslėpę seifuose ir laukia partijos grįžimo, ne tik Latvijoje.

O vis dėlto, nepaisant daromų „skriaudų“, grįžti į Rusiją jie neskuba. Gyvenimo sąlygos Latvijoje geresnės negu plačiojoje tėvynėje. Netgi laisvės Latvijoje daugiau, negu jų tėvynėje, kaip parodė pensininkų demonstracijos Rygoje, pasiuntimas delegacijos į Maskvą su prašymu paramos. Ir su laukia. Maskva reikalauja, kad į Latviją būtų pasiųsta delegacija patikrinti žmogaus teises.

Rusų „mažuma“ Latvijai sukelia gyvybinį pavojų. Palyginus su latviais, ta mažuma labai mažėja, kai tuo tarpu latvių prieauglis — nulis. Rusai, negalėdami dalyvauti valstybiniame aparate ir kai kuriose profesijose, veržiasi į įvairias legalias ir nelegalias prekybos, stipriai konkuruoja su šeiminingais.

Šiandien drąsiai galima sakyti, kad rusai yra „penktoji kolona“ Latvijoje.

Balandžio 25 d. Vilniaus senamiestyje — tarp arkikatedros ir Lietuvos Nacionalinio muziejaus — pasodintas „Santarvės“ žvūliukas. Jį laistė Lietuvos prez. Valdas Adamkus ir Seimo pirm. Vytautas Landsbergis. Nuotr. Eltos

Balandžio 25 d. aukšteje tarp Vilniaus arkikatedros ir Lietuvos valstybinio muziejaus prez. Valdas Adamkus (iš kairės), Seimo pirm. Vytautas Landsbergis ir ministras pirm. Gediminas Vagnorius (dešinėje) pasodino „Santarvės“ žvūliuką. Nuotr. Eltos

KTU JAUNIMUI — JAV LIETUVIŲ STIPENDIJOS

Materialinės paramos sulaukė kūrybiškiausi Kauno technologijos universiteto studentai. Iš 27 konkurse dalyvavusių pretendentų, dešimt pelnė vardines stipendijas, kurias įsteigė JAV lietuviai.

JAV Kolumbijos universiteto profesorius, Kauno technologijos universiteto garbės daktaras Rimas Vaitaitis jau nebe pirmus metus remia šio Lietuvos universiteto mechanikos mokslo krypties jaunuosius mokslininkus. Šįkart 1,200 litų stipendija paskirta

KTU Mechanikos fakulteto doktorantui Aurimui Dominauskui. KTU Studentų reikalų direktorius Linas Poudziukynas informavo, kad 1,000 Lt dydžio Vakarų Pensilvanijos Lietuvos Bendruomenės (pirm. Vito A. Yucius) stipendijos paskirtos penkiems studentams. Toks apdovanojimas teko Administravimo fakulteto atstovui Mariui Mikulėnui, Cheminės technologijos fakulteto studentui Evaldui Burbuliui, Fundamentalinių mokslų fakulteto magistrantei Juditai Puišai, Informatikos fakulteto trečiakursei Laurai Šimavičiūtei bei Mechanikos fakulteto doktorantui Artūriui Keršiui. Taip pat stipendijos po tūkstantį litų — Aleksandro ir Stasės Vasilaiškų (Wesey) fondacija — paskirtos būsimiesiems vadybininkams. Tai Administravimo fakulteto studentėi Ingridai Tautkutei ir Vadybos fakulteto magistrantui Nerijui Druseikui.

Iš Anapilin išėjusio čikagietio mokslo ir sporto mecenato Konstantino Savickio palikimo 1,000 litų stipendijas šįkart gavo Cheminės technologijos fakulteto doktorantė Vilma Kudirkaitė ir Fundamentalinių mokslų fakulteto studentas Robertas Vilkas.

Kauno technologijos univer-

siteto JAV lietuvių stipendijų skyrimo komitetas kviečia ir kitus mecenatus paremti savo santaupomis Lietuvos akademinių jaunimą bei savo vardą įrašyti tarp garbingiausių Kauno technologijos universiteto rėmėjų.

Doc. dr. Vilis Misevičius Kauno technologijos universiteto Visuomenės informavimo skyriaus vedėjas

PREZIDENTAS LANKĖSI KAUNE

Kovo 8 d. savo gimtajame mieste Kaune lankėsi Lietuvos prezidentas V. Adamkus su žmona Alma. Prezidentas susitiko su kardinolu V. Sladkevičiumi, kuris linkejo mažais žingsneliais artėti prie taip reikalingos Lietuvai santarvės vizijos. Kauno savivaldybės Didžiojoje salėje šalies vadovas dalyvavo pokalbyje „Kaunas — Lietuvos širdis“, kuriame miesto meras H. Tamulis, pramonės, verslo, kultūros ir meno atstovai pasidalijo mintimis apie svarbiausias šiandienos aktualijas. Vytauto Didžiojo karo muziejaus sodelyje prezidentas pagerbė tautos kovotojų už laisvę atminimą padėdamas gėlių prie Laisvės paminklo ir Nezinomojo kareivio kapo ir pasakė kalbą. Po to V. Adamkus su žmona Švė. M. Marijos Ėmimo į dangų Vytauto Didžiojo bažnyčioje klausėsi šios bažnyčios choro atliekamų giesmių. Rotušėje pasirašė Kauno garbės svečių knygoje ir dalyvavo oficialiame priėmime. BŽ, 1998 m., Nr. 5

Danutė Bindokienė

Kad Žemė visuomet žaliuotų

Senovės lietuviai savo žemę taip vertino ir mylėjo, kad ji buvo vadinama brangiausio asmens vardu — Motina, suteikiant tai žemei net dievybės statusą. Juk nuo jos dosnumo bei palankumo priklausė visokeriopa žmogaus gerovė. Motina žemė maitino, nešiojo ir priglaudė, užgesus gyvybės kibirkštei...

Žmogus visuomet tikėjo, jeigu apie tai apskritai pagalvodavo, kad visa, kas yra jo natūralioje aplinkoje — žemė, oras, vanduo, augalai ir gyvūnija — amžina. Taip buvo prieš jį nuo neatmenamų laikų, taip bus ir po to, kai jis nebeegzistuos... Tik jau gerokai po Antrojo pasaulinio karo pabaigos, įsiviešpatavus (bent kai kuriose planetos vietose) ilgesniams taikos laikotarpiui, pradėta daugiau dėmesio skirti savo gyvenamai aplinkai.

Tai, ką žmogus pastebėjo, jį gerokai sukrėtė: žemei reikėjo pagalbos! Ji pati jau nebeįstengė susidoroti su gausia oro, vandens, dirvožemio tarša, nuolat vertinama iš nesuskaitomų industrijos ir privačių šaltinių. Svarbiausia — ši tarša buvo tarytum dvišalė: žmonės, atsikę prieš patį „žemės viešpatį“ — žmogų.

Tačiau reikėjo nemažai pastangų ir darbo, kol aplinkos apsauga pradėjo įgauti visuotinio pirmumo aspektus, net valstybiniu, net planetiniu mastu. 1970 m. balandžio 22 d. Amerikoje buvo pradėta minėti „Žemės diena“, kad su atgimstančia pavasario gamta eiliniai piliečiai įprastų skirti bent vieną dieną metuose ne kam kitam, o Motinai žemei. Šiandien jau nemaža gyventojų dalis yra įsitikinusi šio projekto reikšmingumu ir reikalingumu. Nepaisant, kad JAV turi bent 50 milijonų daugiau žmonių, kaip 1970 m., daug pasiektą aplinkos švarinimo reikalais: automobiliai išmeta bent 60 nuosimčių mažiau kenksmingų taršalų, didžiosios pramonės įmonės savo fabrikuose ir gamyklose įtaisė specialius filtrus, kad sulaukytų oro taršą, kone visame krašte žmonės rūšiuoja atliekas, kad būtų galima kaupti medžiagas (metalus, stiklą, plastiką ir kt.) vėl panaudoti naujiems gaminiams, užuot viską metus į sąvartynus, kuriems jau daug kur pradeda trukti vietos. Taip pat „iejo į madą“ sodinti medelius, valyti parkus, pakeles, upes ir ežerus, kad aplinka,

kurioje mums tenka gyventi, būtų švaresnė, sveikesnė, malonesnė. Niekas jau nedrįsta šaipytis iš šių pastangų, kaip dažnai buvo daroma „Žemės dienos“ ir aplinkosaugos pradžioje.

Į aplinkos apsaugą dėmesys jau kreipiamas ir pasauliniu mastu, ruošiant tarptautines konferencijas ir dedant pastangas apsaugoti planetą nuo taršos. Mokslininkai ir įvairūs specialistai sudarinėja sąrašus, ką reikia atlikti, kur mūsų Žemei tūno didžiausi pavojai, kuriuos visų pirmą svarbu pašalinti. Tarp jų pirmųjų yra ir gyvių, kuriems gresia išnykimo pavojus, apsauga.

Verta paminėti, kad iki šiol daugiausia girdėjome apie pavojų įvairiems gyvūnams (pvz. prieš dvejus metus tokiuose sąrašuose atsidūrė beveik ketvirtis visų žinomų planetos žinduolių ir 11 nuosimčių visų paukščių), o tik š.m. balandžio 8 d. pagaliau paskelbtas apsaugos reikalingų augalų sąrašas. Botanikos ir gamtos apsaugos specialistams truko beveik 20 metų tokį sąrašą sudaryti, bet dabar jau žinoma, kad šiuo metu vienas iš 8 augalų rūšių (Amerikoje vienas iš trijų) yra ant išnykimo slenkstio. Mūsų planetoje registruota 270,000 augalų rūšių, tad išnykimas gresia jų 12,5 proc. Daugelis galbūt nematys ranką į perspėjimus: jeigu iš pievėlių išnyktų varputis ar pienės, o iš miškų įvairūs dygliuoti ar nuodingi augalai, vargiai kas pradėtų lieti asarą... Tačiau mokslininkai tvirtina, kad visi Žemės gyventojai — flora ir fauna (įskaitant, žinoma, ir žmones) esame tarpiniai tarpusavyje susieti. Kaskart, kai iš tos glaudžios grandinės išnyksta vienas narelis, visi likusieji tampa silpnesni. Antra vertus, daug nykstančiųjų sąrašuose atsidūrė augmenijos dar neištirta, tad galbūt su ja išnyks galimybės atrasti naujus vaistus ar kaip kitaip žmonijai padėti.

Kodėl tokia didelė dalis planetos gyvūnijos ir augmenijos atsidūrė pavojuje? Daugiausia tai žmogaus „nuopelnas“, plečiant savo gyvenvietes, vartojant įvairius kenksmingus chemikalus, naikinant natūralią aplinką, kurioje klesti kita gyvyji gamta. Vienas „Žemės dienos“ toli gražu nepakanka padėti Motinai žemei žaliuoti ir gyvuoti, bet tai gera pradžia.

pus. Šv. Sostas gerai žinojo kun. K. Olšausko veiklą, kai jis gyveno Vilniuje. Jis buvo didelis kovotojas dėl lietuvių teisių Vilniaus bažnyčiose. Su Vilniaus kapitula jis kartais suėdavo į aštrius konfliktus, pvz., 1915 m. norėjo lietuviams surengti priešsveikines kolektyvas, bet Vilniaus bažnyčiose, kurių ten buvo per 30, kapitula lietuvių kolektyvų neįsileidė. Tuomet jis paskelbė laikraščiuose, kad ieško išnuomoti didelę salę, kurioje tilptų 1,500 žmonių, nes joje norima surengti lietuviams kolektyvą. Vilniaus vyskupijos valdytojas prel. Michalkevičius, kuris vedė lietuvių atžvilgiu nepalankią politiką, už tokį veiksmą jį suspendavo (suspensą nuėmė tik prieš pat Sekmines).

Nors kun. K. Olšausko kandidatūrą rėmė Lietuvos Taryba ir Vokietijos vyriausybė, bet jo kandidatūra, kaip jau buvo matyti, nepateis. Lietuvos Tarybos igaliotinis Berlyne, net kelis kartus nuvykęs į Miuncheną pas nuncijų arkiv. E. Pacellį dėl kun. Olšausko kandidatūros, patyrė, kad jo kandidatūra Šv. Sostui nepriimtina, nes jau turi kun. Jurgį Matulaitį, marijonų vienuolijos generolą.

Lietuvos Taryba buvo susirūpinusi, nes Vilniaus vyskupo vakuojanti vieta stovėjo neaiškioje padėtyje. Tarybos pirm. A. Smetona 1918 m. birželio 18 d. pasiuntė nuncijų arkivysk. E. Pacellį telegrama, kurioje prašė, kad Vilniaus vyskupijai būtų greičiau paskirtas lietuvis vyskupas.

Nuncijus arkiv. E. Pacellį, atsakydamas į Tarybos pirm. A. Smetonos telegramą, pranešė, kad vyskupo parinkimas nėra paprastas dalykas. (Bus daugiau)

VILNIAUS VYSKUPIJA IR JOS VALDYTOJAI XX ŠIMTMETyje

PETRAS MATEKŪNAS (Tėsinys)

Jos skiriasi savo kalba ir net papročiais. Pirmasis, kuris netiesiogiai pripažino Lietuvą, buvo popiežius Benediktas XV. Kai pas jį kreipėsi Lietuvos atstovai Lietuvos Dienos paskelbimo reikalu, jis mielai sutiko ir 1917 m. gegužės 20 d. ją paskelbė visam pasauliui, ragindamas visus katalikus pasimelsti tą dieną už Lietuvą, ją paremti pinigine auka, nes per karą, kuris dar tebevyksta, lietuviai labai nukentėjo. Buvo surinkta, iki 1921 m., apie 3 milijonus frankų. Ta parama ne tik materialinė, bet ir moralinė kylančiai iš griuvėsių ir 120 m. iškentėjusiai po carų okupaciją lietuvių tautai buvo didelė. Nors lenkai dėjo pastangas, kad tos dienos popiežius nepaskelbtų, bet jiems nepavyko, nors jie tvirtino, kad Lietuva, kaip Lenkijos dalis, gaus dalį pinigų iš tos sumos, kuri buvo surinkta per Lenkų dieną, vykusią prieš Lietuvį dieną.

Kandidatai į Vilniaus vyskupiją

Nors I pasaulinis karas dar buvo nepasibaigęs, Šv. Sostas pradėjo rūpintis atgaivinti ar visai naujai įsteigti vyskupijas tuose kraštuose, kurie išsivadavo iš

Rusijos carų ilgos ir žiaurios okupacijos. 1917 m. buvo atgaivinta Minsko vyskupija. Šiame laikotarpy iškilė ir Vilniaus vyskupijos klausimas, kurį valdė prel. Michalkevičius. Tai buvo Šv. Sostui sunkiausias klausimas, nes tuo metu tarp tautybų ėjo politinės ir tautinės kovos. Surasti Vilniaus vyskupijai tinkamą kandidatą į vyskupus, buvo labai sunku. Šv. Sostui buvo aišku, kad atgimstančios Lietuvos valstybės sostinėje vyskupo turėjo būti ne lenkas, o tik lietuvis. Tas klausimas Vatikane buvo svarstomas arti dviejų metų. Šį reikalą Šv. Sostas pavedė atlikti nuncijų arkiv. E. Pacellį, kuris gyveno Muenchene, Bavarijoje, o nuo 1918 m. gegužės mėn. apaštališkajam vizitatoriui prel. Achille Ratti, gyvenančiam Varšuvoje. (Į pastarojo jurisdikciją įėjo be Lenkijos dar Pabaltijo valstybės ir Rusija).

Kandidato parinkimu į Vilniaus vyskupiją rūpinosi Šv. Sostas ir Lietuvos Taryba, kuri buvo išrinkta 1917 m. rugsėjo mėn. per Vilniaus lietuvių konferenciją. Tuo metu Vilniaus vyskupijos vyskupo vieta buvo vakuojanti, nes buvęs Vilniaus vysk. E. Roppas buvo paskirtas Mogiliavo arkivyskupu. Lietuvos Tarybos atstovai: A. Smetona, J. Šaulys ir S. Kairys, kurie dalyvavo lietuvių konferencijoje, įvykusioje Berne, Šveicarijoje, 1917 m. rugsėjo 2-10 d., pasinaudodami ta proga, aplankė ir apaštališkąjį nuncijų Marchetti. Jų tikslas buvo perduoti lietuvių prašymą popiežiui Benediktui XV. Tame prašyme buvo rašoma, kad Vilniaus vyskupo būtų paskirtas lietuvis. Nuncijus prašymą priėmė ir jį pažadėjo perduoti popiežiui.

1917 m. gruodžio 30 d. Lietuvos Taryba vėl pa-

siuntė popiežiui Benediktui XV per nuncijų arkiv. E. Pacellį ilgą raštą, kuriame buvo plačiai paaiškinta, kaip atsirado Lietuvos Taryba, kaip Lietuva siekia savo kraštui visišką nepriklausomybę, prel. Michalkevičiaus varoma priešlietuviška politika, užsiminė Vilniaus lenkų dvasininkų memorandumą, kurį pasiuntė Vokietijos vyriausybei, prašydami, kad Lietuva būtų prijungta prie Lenkijos ir lietuvių kunigų nubaudima, kurie pasirašė po kontramemorandumu.

Vilniaus vyskupo klausimu susirūpino ne tik Lietuvos Taryba, bet ir vokiečiai, kai Lenkija pasiskelbė nepriklausomybę, kurią rėmė Europos valstybės. Vokiečiai norėjo išlaikyti savo rankose Lietuvą ir ją sujungti su Vokietija tam tikrais politiniais sątais. Pagal jų planą, Vilniaus vyskupijos soste turi būti ne lenkas, bet lietuvis.

Šv. Sostui buvo pasiūlyti net keli kandidatai. Lietuvos Taryba, kaip pageidavo vokiečiai, buvo išstaciūs kandidatu kun. K. Olšauską, o kiti prel. A. Dambrauską-Jakštą, kun. Prapuolenį ir prel. Mačiulį-Maironį. Lietuvių aukšti dvasininkai ir politikai padarė išvadą, kad tie visi kandidatai į Vilniaus vyskupiją, kurią sudaro įvairios tautybės, nėra tinkami ir reikia skirti tokį asmenį, kuris būtų priimtinas ne tik lietuviams, bet taip pat lenkams, gudams ir Šv. Sostui.

Šv. Sostas, turėdamas pakankamai žinių apie Vilniaus vyskupijos padėtį, nusprendė, kad Vilniaus vyskupo turi būti tik lietuvis, o ne lenkas. Bet Šv. Sostui kun. Olšausko kandidatūra buvo nepriimtina, nors jis, mirus G. Cirtautiui, buvo siūlomas į Žemaičių vysku-

TIESUS ŽVILGSNIS Į PRAEITIES KREIVES

Tesinys

VYTAUTAS A. JONYNAS

Žinoma „Lithuania in European Politics“ kaip literatūrinis kūrinys yra niekam tikęs. Skaitydami romanus, žmonės susitapatina su knygos herojumi. O jis retai kada yra nelaimėlis, visų ujamias ir visur pralaimintis. Lietuvos rolė tarpukario saredoj tačiau buvo kaip tik tokios engiamos, žeminamos, varguoles vaidmuo. Kuriai Europos tautai yra tekę pakelti tris ultimatus ir neprarasti noro gyventi? O tačiau mūsų tauta nepalūžo, nepaisant ką paistytų mūsų išsivijos intelektualai, priekaištaudami jai, kad ji serganti „kankinystės sindromu“.

Faktiškai didžiausiu Eidinto-Žalio veikalui privalumu yra tai, kad jis išrasi daug mitų, įleidusį šaknis mūsų visuomenėje, pavyzdžiui, kad Smetona yra buvęs nuožmiu diktatoriumi, kad egzistavusi diskriminacija universitetuose (numerus clausus), ar kad buvę engiami katalikų žemvaldžiai. Ir visa tai knygos autorius pasiekia, toli gražu neprasikalsdami prieš demonstravimą ir savųjų liaupsinimą. Veikia priešinai: kas kartą, kai jiems tenka apsiginti kokią sankirtą, jie paprastai pažymi, kad ir Lietuva nebuvo be kaltes. Tuo atžvilgiu jų knyga yra nepalyginamai niuansuotesnė ir objektyvesnė, negu, sakysime, minėtasis Stephen Sisa „Spirit of Hungary“, kuriame itin dažnai išvardinamos visos prieš nedorybes. (Gintcas dėl Transilvanijos su Rumunija iki šiol tvyro, kaip atvira žaizda). Tuo tarpu Eidinto-Žalio knygoje visiškai nutilimas faktas, kad tarpukario Lenkija yra buvusi mažumų — žydų, gudų, ukrainiečių, lietuvių — kalejimu, ar kad jiniai atsislėpė Tešino srityje pasirusios krauju Čekoslovakijos. Autoriai tiek korektiškai megalomaniškos „mocarstvos“ atžvilgiu, jog nepraleidžia nepaminti, kad vienu atveju lenkai netgi laikėsi savo pažadų. Būtent, kai Lietuva kilo į žygį išvalyti kraštą nuo plesikaujančių bermontininkų gaujų ir jai reikėjo užsitikrinti, kad Varšuva nesuvarys jai peilio į nugarą. Knygoje neretai pabrėžiamas lietuvių užsispyrimas ir nelankstumas, jei ne nesiorientavimas, padėtyje: „Lietuvos aspiracijų paneigimas pastūmė lietuvių į kitą kraštutinę — nepalenkiamą priešybę bet kokiai susitarimui su lenkais, net ir tada, kai toks sandėris atrodė įmanomas ir netgi naudingas“.

Kas nuostabu knygoje, tai, kad nepaisant tos išvirsinės lenkomanijos, ilgai Lenkija kas puslapis vis įtikinamiau tūpdama į kaltinamųjų suolą. Ir ne ji viena, bet ir tuometinių didžiųjų galybių galvos ir pusgalviai.

„Lenkijos pasigrobimas Vilniaus teritorijos ne vien pagadino lietuvių-lenkų santykius, bet buvo didžiausiu kliuviniu valstybių bendradarbiavimui Baltijos jūros rytuose. Jis buvo nuolatinės įtampos versme ir įgalino Maskvą eksploatuoti lietuvių-lenkų konfliktą savims tikslams. Toji padėtis buvo priešiška ne vien Pabaltijo valstybių, bet ir pačios Lenkijos interesams. Tokioje situacijoje nesirado vietos Baltijos santarvei, nepaisant kaip toji idėja buvo populiari Pabaltijo valstybių sostinėse ir Varšuvoje“ (psl. 101).

Kitaip, mandagiai tariant,

aliantų globotinė Lenkija apsidirbo iki ašų, destabilizuodama sanitarinį kordoną nemokšiška savo užsienio politika, privedusią prie Antrojo pasaulinio karo išprovokavimo su jo skerdynėmis milijonų nekaltų žmonių, ypatinai Lenkijos piliečių.

Bet nemažiau apsiakauliojo ir santarvininkai, patikėdami jai įvairias jos savimeilę kuteancias misijas, remdami tokias paikas kombinacijas, kaip paskelbimą Vilniaus tarptautiniu miestu, ar grąžinimą jo Lietuvai mainais už Klaipėdos kraštą. Kaip įrodo Eidinto-Žalio knyga, Lietuva teisingai pramatė tų klasių pasekas ir pavojus:

„Kantonalinis Lietuvos įkūrimas galbūt būtų įgyvendinęs Rytų Europoje šveicariško tipo modelį. Bet kur kas patikimesnė prielaida būtų kad būtų buvęs sukurta kita Šiaurės Airija — kraštas drąsomai pusiau dviejų priešiškių grupių; tik šiuokart ne konfesinių, bet tautinių“ (psl. 84).

Nenuostabu, jei knygos antrąjį (blyurp) aptinkam blaiviai Zbignievo Brzezinskio (Center for Strategic and International Studies) atestacija, kalbant čia apie „ryžtingą Lietuvos tautinės nepriklausomybės siekį ir tragišką Lietuvos pažeidžiamumą (vulnerability) pasekas“. Bet esmėje tas pažeidžiamumas buvo Aliantų ir Lenkijos sangaulių vaisium, jų machinacijų padarinys. „Lithuania in European Politics“ nuopelnu yra tai, kad joje nepagailima parodyti iki kokių laipsnių tos Vakarų demokratijos buvo neišmanėmės arba kokčiai savanaudės. Taip, sakysime, ar kad jiniai pripažintų Lenkijos teisę į Vilnių, Londonas siūlė Lietuvai pripažinti „de jure“, Klaipėdos kraštą (su tam tikrom sąlygom), ir Aliantų ekonominę paramą. Lietuva britų pasiūlymo neatmetė, bet ir nepriėmė. Tiesą pasakius, bet kokia Lietuvos vyriausybė, kuri būtų atsidėjusi Vilniaus, bet kokiais sumetimais, būtų bemačiant išlekusi iš valdžios“ (psl. 89).

Kitos atodangos deka sužinome, jog vėliau ta pati Didžioji Britanija reikalavo iš Lietuvos, kad jiniai atsisakyti sumanymo steigti savo prekybinį laivyną, naudodamasi jo vietoj britų laivais.

Klaipėdos minėjimų proga mūsų kalbūnai paprastai vaizduodavo tų žemių grąžinimą Lietuvai kaip herojišką žygį, slaptomis organizuotą sumanų prancūzų igulos užpuolimą. Eidinto-Žalio knyga sumala tą pasakėlę į miltus, įrodydama, kad sukilimo planas buvo višas paslaptis, o jo įgyvendinimas įvyko su Vokietijos žinia, pritarimu ir beveik palaiminimu. Jau 1922 m. vasario 22 d. Vokietija neoficialiai informavo Lietuvos pasiuntinį Berlyne Viktorą Gailių, kad Berlynas nesipriešins lietuvių veiksmams Klaipėdoje, su sąlyga, kad prancūzai būtų išvyti lauk. Tačiau buvo aiškiai pabrėžta, kad Vokietijos laikysena neturi būti viešai atidengta (psl. 92). Ir iš tikrųjų, 1923 m. sausio mėnesį vietiniai vokiečiai ne vien nesipriešino, bet net ne tiesiogiai padėjo lietuviams užimti Klaipėdą (psl. 62).

Jei neiškišų užuominų apie tai buvo galima aptikti kai kuriuose Mazosios Lietuvos fondo leidžiamuose veikaluo-

Tarp pavasario žiedų.

Nuotr. Kazio Ambrozaičio

se, tai „Lithuania in European Politics“ knygoje aptinkam viešą negirdėtą ir beveik neįtikimą faktą. Būtent, kad, verbuodami savanorius į žygį, mūsų vadai neturėjo vargo su eiliniiais, bet sutikę daug sunkumų aprūpinti dalinius kariuomenę.

Panašiai kaip lietuvių-lenkų santykių atveju, autoriai ir Klaipėdos atveju yra veikiau linkę priekaištauti saviesiems. Ne visi sutiks pvz., su tokia priekabe: „Daugelis lietuvių žvelgė į Klaipėdą, kaip į niekuo nesiskiriantį nuo kitų Lietuvos miestų ir jautėsi pranašesniais už mažlietuvius (Prussian-Lithuanians), kurie matėsi jiems kaip pasyvūs ir vokiečių kultūros paveikti žmonės“. Šiaip istorinių įvykių apasakojime didesnių atodangų nesimato.

Taikos sutartį su Sovietų Rusija, pasirašytą 1920 m. liepos 12 d., autoriai laiko „didele Lietuvos diplomatinės laimėjimu ir reikšmingu ne vien Lietuvos santykiams su Rusija, bet taip pat ir su Lenkija. Negalėjo tos sutarties ignoruoti ir Vakarų pasaulis“ (psl. 69).

Bene didžiausia staigmena, kurią aptinkam knygoje, yra, kad pagal tą sutartį Rusija privalėjo išmokėti Lietuvai 3 milijonų aukso rublių sumoje. Ir, o stebukle, „tai padarė. Gavusi šią dangaus maną, Lietuva galėjusi įvykdyti savų pinigų įvedimo planą (litų vietoj vokiškųjų „auksinų“). Vokiečiai atkalbinėjo, bet britai drąsine tai padaryti“.

Kaip minėjom, Alf. Eidintas pagyvina savo pasakojimą duomenimis apie krašto ekonomikos augimą, remdamasis, tiesa, ne buv. Lietuvos Statistikos biuro skaičiais, bet Gedimino Vaskelos nespausdinto mašinraščio „Palyginamieji statistiniai skaičiavimai“ duomenimis. Kartais jam tenka palyginti tuos skaičius su kitų Europos valstybių statistiniais duomenimis. Tai puiku, bet, atvirai kalbant, tokių palyginimų mūsų pageidavimų galėjo būti ir daugiau, nes juk esama įvairių „Historical Statistics“ žinyrų.

Pravestąją žemės reformą Alf. Eidintas vertina teigiamai, palygindamas ją su carinėje Rusijoje neįgyvendinta Stolypino reforma, kaip jos tąsą. Nelaukta detalė yra tai, kad ir šį M. Krupaviciaus Albino Rimkos realizuotą projektą ypatingai šnairavę tautininkai, jų tarpe ir pats Smetona, apšaukdamas ją „nuodingu duju debesiu, atklydusiu ir įsigersiu“ mūsų dirvą“.

Šiaip Smetona pavaizduojamas kaip nuosaikus ir protin-

gas valstybės vyras, anaipol ne kaip kraugerys, kokiu jį vaizdavo bolševikai bei jų pakalikai. Gadindes jam nervus savo suokalbiais ir pučiais, garbėtroška Augustinas Voldemaras pavaizduojamas per nelyg palankioji šviesoj, nors jo užsienio politika kritikuojama. Smetonai priskiriamas nuopelnas, kad, užgnauzdamas pačią užuomazgą lietuviškų smogikų organizaciją (Geležinį Vilką), tautos vadas nepanaudojęs griežtesnių sankcijų. Apie keturių komunarų sušaudymą knygoje ne užsimenama, nors tuo atveju būta, jei neklystu, amnestijos prašymų netgi iš užsienio. Vienu geru Eidinto bruožu tenka pripažinti jo įprotį pateikti tokiais atvejais aptariamą organizaciją narių ir jai prijauciančių skaičių. Atseit, kalburoti jos svorį visuomenėje. Tai daroma Geležinio Vilko atveju, ir tą patį apskaičiavimą aptinkam, ryšium su komunistinio požiūrio sąrangos ir pajėgos nustatymais. Tvirtinama, kad kitataučiai vyravę ne partijos vadovybė, bet komсомо ir mokančiųjų duoklę MOPR'ui tarpe.

Labai stambų ir jaudinantį knygos skyrių sudaro dramatiškosios ultimatumų eros aprašymai. Graudžiausias jų, žinoma, buvo lenkų ultimatumas, laimei, pasibaigęs be kraujo praliejimo. Pasirodo, kad mūsų broliai latviai tada bandė visais būdais įtikinti, kad jie drauge paspaustų lietuvių kuo skubiausiai su tikti su lenkų reikalavimais (psl. 156).

Ne visai žinomu dalyku skaitytojui yra faktas, kad, prasidėjus lenkų-vokiečių karui, vokiečiai tikrai nepagailėjo lietuviams akinimų ruožtis žygiui į Vilnių. Pasirodo, kad vokiečiai ne tik ragino lietuvius pereiti atakon, bet padėjo jiems sunkiosios artilerijos, šarvuotųjų ir lėktuvų paramą (psl. 168). Lietuviai tačiau nuo tokio durio lenkamis

Alfonsas Eidintas.

nugarą atsisakė: „Nepaisant metais trukusios abipusės santalkos, Lietuva sutiko po Lenkijos subyrėjimo internuoti apie 60,000 karių ir civilių pabėgėlių, aprūpindama juos maistu ir pastogę“ (psl. 179).

Visi tie dalykai mažai žinomi ne tik svetur augusiam skaitytojui (šioj srityje mes visi esam vaidevutininkai, įsimylėję kunigaikštį Lietuvą) bet ir ištisoms kartoms, užaugusioms Lietuvoje. Tai paverčia „Lithuania in European Politics“ išskirtinai svarbų knygą, kurios negėda rodyti, nei svetimtaučiai, nei tėviskėnui.

Nėra ji be trūkumų, nors jie visumoj ne kažin kokie. Protarpiais prailsta puslapiai, skirti derybų su lenkais, visokių Hymano projektų aprašymams. Prailgo jie, skaitant Laimono Tapino „Septynias vienas Paryžių“, prailga ir šios knygos atveju. Nepakankamai esama alizijų į kitų Europos valstybių tuometinę politinę ekonominę ir socialinę sąrangą bei raidą. Berods, vos vienoj pastraipoj užsimenama, kad, palyginti su kitais kraštais, smetoninė „diktatūra“ buvusi visai pakencijama. Manding, būtų buvę ne pro šalį paminėti, sakysim, Prancūzijos elgesį su internuotais Ispanijos pabėgėliais, vėliau Vichy policijos elgesį su žydais ir t.t.

Atrodytų, jog autoriai vis dar neatsikratė mito, kad tautininkų valdoma tauta buvusi apolitizuota, todėl vėliau pasimetusi sovietų agresijos aktyvaizdoj. Manding, tai pats įkyriausias ir nuodingiausias mitas, kurį skleidė komunistai ir išsivijos intelektualai, priekaištaudami, kad Lietuva nepasipriešinus sovietams ginklų, kad Tautos vadas dūmęs užsienin ir t.t. Visiškai užmirštama, kad tuo metu sukiuz Prancūzija, o, svarbiausia, kad visas Vakarų pasaulis buvo absoliučiai demoralizuota, nuo pat Ispanijos pilietinio karo. Prisiminkim su kokiais valiaimais pasitiko minios Chamberlain ir Daladier, parvežusios jiems popierelį su Hitlerio parašu.

Tuo fono drobės aptariamam leidinyje nėra, o tačiau jis būtina atsirandantiems psichologiniams kompleksams suprasti. Galbūt todėl dramatiškiausiais veikalais puslapias pasimatė tie, kur pavaizduojamos paskutinės laisvosios Lietuvos derybos su Maskva, grąžinusios mums sostinę ir įvedusios bolševikų igulas (psl. 171-172). Sovietiniai manevrai ir jų brutalumas, veidmainiškumas bei mūsų delegacijos atviras terorizavimas pavaizduojamas čia visa („Žiau-

CLASSIFIED GUIDE

S K E L B I M A I

IVAIROS

ELEKTROS
VEDIMAI - PATAISYMAI
Turis Čikagos miesto leidimą.
Dirbu užmiesty. Dirbu greitai,
garantuoti ir sąžiningai.
773-779-3313
KLAUDIJUS PUMPUTIS

LIETUVIS, lauko priežiūros darbu (landscaping/maintenance) bendrovės savininkas, Washington, D.C., ieško darbininko, kuris galėtų atlikti lauko priežiūros darbus. Galime padėti gauti darbo leidimą. Suteikiamas pigus butas - \$130 mėnesiui. Kreiptis tel. (202) 244-2373.

AUTOMOBILIO NAMŲ, SVEIKATOS, IR GYVYBES DRAUDIMAS.
Agentas Frank Zapolis ir Off. Mgr. Aukšė S. Karo kalba lietuviškai.
FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 95th Street
Tel. (708) 424-8854
(773) 561-8654

Reikalinga moteris prižiūrėti vyresnio amžiaus moterį ir namus. Siek tiek angliskai mokėti būtų naudinga. Alga, kambarys, maistas ir kelionė apmokama. **Kalloma, tel. 510-420-8181.**

Reikalinga moteris prižiūrėti vyresnio amžiaus moterį ir namus. Siek tiek angliskai mokėti būtų naudinga. Alga, kambarys, maistas ir kelionė apmokama. Kalloma, tel. 510-420-8181.

NEKILNOJAMO TURTO

GREIT PARDUODA

RE/MAX REALTORS
(773) 586-5959
(708) 425-7160

RIMAS LSTANKUS

- Greitas ir sąžiningas pataravimas
- Nuosavybės įkainavimas veltui
- Perkame ir parduodame namus
- Pensininkams nuolaida

TAISOME SKALBIMO MAŠINAS, ŠALDYTUUVUS, SILDYMO SISTEMAS, VIRYKLAS, ORO VESINTUVUS. H.DECKYS TEL. 773-585-6624

Savininkas parduoda pajamų namą, 25 m. senumo, 2 butų su įrengtu "basement". Kaina \$210,000. So. Hamlin St., Chicago. Tel. 773-284-7251. Apžiūrėjimui reikia pranešti dieną prieš.

TRANSPAK

Siuntiniai į Lietuvą laivu arba oru.

Automobiliai ir komercinės siuntos.

PINIGAI pervedami doleriais.

Kokybiški maisto siuntiniai pradžiusins

Jūsų artimuosius:

Didysis - \$98, šventinis - \$45.

Dirbame kasdien, ketvirtadieniais iki 7 v.v.

TRANSPAK, 4545 West 63rd Street, Chicago, IL.

Tel.: (773) 838-1050.

Lemonte: šešt. 9-1 v.p.p., sekmd. 9-1 v.p.p.

Atstovybė Lietuvoje: Vilnius, 26-24-27, 26-28-27.

rumų teatro") didybė.

Pabaigai porą žodžių apie leidinio išorę. Jame aptinkam pluoštelį nuotraukų. Jų atranka neįprasta, bet atitinkanti pasakojimų peripetijas ir originali. Taip sakysim, iš pradžių neaišku, kodėl maišios tarp jų Voldemaro fotografija. Bet faktiškai apie tą asmenybę kalbama nemažai, tai kodėl neparodyti jo su visais ordiniais ir žymenimis?

Apskritai knygos išorė „šiai sau“, kukli, banali, nepilngystanti kitiems tos leidyklos St. Martin's Press, leidiniams. Per smulkus šriftas, prastas formatas. Tenka aiškintis autorių atlidumą leidyklai tuo, kad jų pagrindiniu rūpesčiu buvo ne leidinio išvaizda, bet jo sklaida, užsitikrinimas kuo plačiausios klientūros. O St. Martin's leidykla pajėgi tai padaryti. Tai rimta, patikima, turinti prestižą, leidykla. Jos spaudinius visad peržvelgia tokie bibliografiniai žurnalai, kaip „Choice“, „Publisher's Weekly“, „Library Journal“ ir t.t. Antrąją laidą leidžiant, bus galima ją patikėti Lietuvos leidykloms, kurios neabejotinai suteiks mums priimtiną estetinių požvelgių rubą. Norėję, kad mūsų spėlionė būtų teisinga ir kad autorių lūkesčiai išsipildytų. Šiuo metu tektų susirūpinti kuo kitu. Būtent, kad kiekvienas išsivijęs telkiny apsupintų savo universiteto ar miesto biblioteką „Lithuania in European Politics“ egzempliorium.

Kaip žinoma, bibliotekų biudžetai visur daugiau mažiau (kai kur žiauriai) apkarpmi, ir jos mielai pasitiktų tokią dovanelę, o mūsų bendruomenėm suteikt tokiam projektui lešų nebūtų per sunku.

LITHUANIA IN EUROPEAN POLITICS. The Years of the First Republic 1918-1940. Alfonsas Eidintas, Vytautas Žalys, Alfred Erich Senn. Edited by Edvardas

Tuskenis. New York, St. Martin's Press, 1997, 250 psl., \$45.

(Pabaiga)

*** Susisiekimo ministerija viešai įstaigai „Vaiko tėviškes namai“ Avikilų kaime padovanavo naują baltarusišką traktorių „MTZ-80 UK“. Prieš keletą metų monsinjoro Vytauto Kazlausko iniciatyva pradėti kurti „Vaiko tėviškes namai“ dabar turi daugiau kaip 100 ha žemės, o 12-oje namelių šiuo metu gyvena 92 vaikai nuo 3 iki 15 metų. „Vaiko tėviškes namai“ yra parėmę Italijos, Prancūzijos, Kanados verslininkai, įvairios labdaros organizacijos.**

Marijampolės raj. Iš Olandijos Otmarsumo miesto grįžusi Marijampolės rajono savivaldybės delegacija pranešė, jog olandai sutiko paremti Kalvarijoje kuriamą Globos ir užimtumo centrą, kuriame šį rudenį numatyta apgyvendinti per dvidešimt vienių žmonių. Dvi dienas olandai rinko labdarą būsimam centrui — lovas, baldus, įrangą. Kalvarijietiams bus padovanota daiktų, kurių vertė — per 200,000 litų. Lešų centrui įkurti skyrė savivaldybė, kuri taip pat parengė programą ir laukia jai skirtų valstybės finansavimo.

LAIŠKAI IR NUOMONĖS

KURIAME ŽEMYNĖ LIETUVA?

Sausio pabaigoje, kalbėdama telefonu su giminaitė Anykščiuose, sužinojau, kad ji negavo mūsų kalėdinio sveikinimo ir laiško, kuris buvo išsiųstas gruodžio 11 d. Parašiau jai antrą laišką ir vasario 4 d. ji išsiuntė. Pasirodo, ji ir to laiško negavo. Mūsų didžiausiam nustebimui, balandžio 3 d. tas laiškas sugrįžo pas mus iš Bolivijos!

Esame linkę galvoti, kad Lietuvos pašto tarnautojai nerūpestingi, arba „ko nors“ laiškuose iš Amerikos ieško. Priėjau išvados, kad Amerikos pašto tarnautojams trūksta geografinių žinių, jei nukreipia laišką į kitą kontinentą. Dabar, adresuodama laišką, gale adresu dar prirašau „Europe“. Gal tas sumažins laiško dingimą.

O. Michelevičienė
St. Pete Beach, FL

TYLĖS DAINAVA...

Klausaus Dainavos mokytojų, tėvų ir jaunimo stovyklų garsajusių, žiūriu vaizdažuostes ir rieda ašaros... Ar jau dingio tos lietuvių inteligentijos džiaugsmo ir tarpusavio meilės praleistos vasaros dienos, nebesugrąžinamai? Lietuvos laisvė atnešė „tikslą galą“, tačiau nebėra kur, nei su kuo bepasidžiaugti tiems, kurie per dešimtmečius Amerikoje — Kanadoje puoselėjo lietuvišką švietimo darbą. Mokytojai užsitarnavo tą puikų poilsio, bendravimo savaitę Dainavoje, kuri gyvavo per 25 metų. Tačiau atpūtė rytų vėjas, su kolektyvinio klaidom, modernizmo banga ir nušlavė vertingą darbą, išeitė ant „profesionalizmo“ reformų. Žodžiu naujų, užuot tradicijų. Na, ir kaip visos per staigios pakaitos sugriovė per daugelį metų sukaupą patirtį ir jos švelnias, bet trapias, pasėkmes.

Nebėbus jau šią vasarą nei tradicinės mokytojų, tėvų ir jaunimo stovyklos Dainavoje, nei lietuvių kalbos mokymo amerikiečiams, ten pat klebėjusio per tiek metų. Laikau tą apgailestautina padėtimi ir primenu, juk lengviau išardyti nei iš naujo atkurti. Liūdna ašarėlė ne man vienai nurieda Dainavos tyloje, kur šiais metais nebeskubės bitutės į savo darbus ir nebeskambės nuotaikingas mokytojų choras.

Rūta Udrienė
Jackson, MI

ATĖJŪNAI TERŠIA LIETUVOS VARDĄ

Toronto „Star“ dienraštis pateikė visą puslapį apie „tarpautinį terorizmą“ su didžiule kaukole straipsnio viršuje.

Tai perspausdintas straipsnis iš New Yorko, rašytas Stephen Handelman. Jame rašoma, kaip du lietuviai bandė parduoti branduolinius ginklus.

Įdėtos jų nuotraukos ir po jomis parašyta Alexander Darchev, lietuvis; Alexander Pogrebeshki, lietuvis. Nėra jokio paaiškinimo, kad jie iš tikrųjų yra ruseliai. Teko skaityti Lietuvos spaudoje, kad nebuvo žinoma, kaip jie įsigijo lietuviškus pasus. Vienas jų buvo policijos paieškomas Lietuvoje. Kas gali tikėti, jog jie būtų tokie bepročiai, kad gatvėje kam siūlytų pirkti branduolinius ginklus. Tikriausiai jie buvo atsiųsti su tikslu pakankti Lietuvai, kad uždarytų kelius į NATO. Juk jie atkeliavo iš Maskvos, o ne Lietuvos. Ir kaip lengvai jie Maskvoje gavo vizą. Čia kažkas slepiasi. Įdomu, argi mūsų Lietuvos konsulai bei ambasados negalėtų spaudoje paaiškinti apie jų tapatybę ir jų tikslus.

Stasys Prakapas
Toronto, Canada

SIEKIME SUSITARIMO

Sambūriai ir organizacijos gimsta po to, kai kieno smegenyse subręsta idėja, išryškinti tokios organizacijos reikalingumą gimusiai idėjai įgyvendinti. Idėja, tai lyg vežimė, organizacija, tai vairuotojas, vairuojas į idėjinį tikslą. JAV Lietuvių Bendruomenė, — tai lietuvių idealo vežimė, kuriuos reikia nuvairuoti pasirinktom paskirtin. Išeivijos lietuviškų bendruomenių užsibrėžtas tikslas buvo ir yra lietuvių išlaikymas, suburiant išsiblaškiusius po pasaulį tautiečius vieningam, planuotam, tautiškai kultūriniam darbui.

Bendruomenė susikūrė ne kam nors švystelėjus magišką lazdele, bet dėka pasiryžėlių, kurie dideliuose ir mažuose lietuviškuose telkiniuose buvo išrinkti tautiečiai tam vežimui vėžti, veiklai ir santykiams derinti, bet jokiū būdu ne valdyti. Dešimtmečių dešimtmečius viens kitam kartojome: vienybės, sesės ir broliai, meilės ir susiklausymo! Dirbkime kartu, riskime tarpusavy kilusias problemas meilės ir nuolaidumo principu.

Foto menininkas Algirdas Kezys su savo naujuoju foto albumu, pavadinu „Amatų“ vardu.

Nuotr. E. Šulaičio

Skaudu, o kartu ir pikta sužinojus, kad jau nebe pirmą kartą Bendruomenės vadovai slapta nuo jos narių kelia bylas Amerikos teismuose, siekdami priversti kitaip manančius, kitaip veikiančius, paklusti „tiesos ir teisės monopolijai turintiesiems“. Kalbame apie Cleveland Lietuvių sodybą. Sodybos vadovybė sėkmingai vedė jos reikalus jau metų metus ir su nuosirdžia amerikiečių pagalba. Ar tie smulkūs prasilenkimai su įstatų raide negalėjo būti svarstomi mūsų pačių Garbės teismo? Ar esame taip turtingi, kad šaukiamės brangiausių amerikiečių advokatų pagalbos? Pinigėliai, kuriuos B-nės nariai sudeda, yra labai brangūs, nes ateina iš pensininkų piniginių. Tausokime juos.

East St. Louis LB apylinkės lietuviai yra pasipiktinę tokiu centrų elgesiu ir reikalauja būtų nutraukti, sėsti prie pastatų stalo ir reikalą kuo greičiausiai išspręsti geranoriškų susitarimų būdu. Mes šioje apylinkėje lietuvišką darbą pradėjome, žaliuokais būdami ir, pražyde kaip vėsnios, nenorime matyti pamiltąją Bendruomenę vedamą į nesantaikos liūnus.

Zigmąs Grybinas
O'Fallon, IL

REIKIA ŽINOTI

Mūsų kultūrai padaryta tikra žala, kai žurnalistas dienraštyje „Chicago Tribune Magazine“ 1998 m. balandžio 5 d., apibūdindamas nuotrauką, rašė, kad Lietuvos prezidentą sutiko mergaitės, apsiėmusios tradiciniais tautiniais drabužiais.

Gerai, kad Stasė Semėnienė atkreipė dėmesį į šį įvykį „Drauge“ balandžio 14 d., išreikšdama savo nuomonę. Mes sutinkame, kad ši nuotrauka pažemina mūsų prezidento tautinį įvaizdą. Turėtumėm palikti teatrines aprangas scenai, o įvairius liaudies austus tautinius drabužius dėvėti, kai atstovaujame Lietuvai. Vienodi stilizuoti ansamblių drabužiai neparodo mūsų liaudies kūrybingumo. Kiekvienoje Lietuvos apylinkėje tautiniai drabužiai pasižymėjo vis kitokiu audimo būdu, savitais raštais bei skirtingais spalvų deriniais. Kiekviena audėja suteikdavo savo audiniui savito estetinio grožio, pajaviriant jo raštą ir spalvingumą.

Kiekvienam yra būtina tautinius drabužius ne tik gerai pažinti, bet ir juos branginti!

Vida Rimienė
Čikagos lietuvių tautodailės instituto pirmininkė
Nijolė Pupienė
Lietuvių tautinių šokių instituto pirmininkė

SUNKU PATIKĖTI, KAD
TAIP YRA

Skaitau „Drauge“, kovo 13 d., Nr. 51, pirmas puslapis. Straipsnyje „Prezidentas pir-

rai apgyvendinami, apmokomi. Bet juk prezidentas lankėsi Visorių kareivinėse, tai galėjo įeiti į pirmą pastatą ir būtų matęs kaip kareiviai gyvena. Jam, kaip vyriausiam kariuomenės vadui, juk nereikia specialaus leidimo.

Taip pat prezidentas sakė, kad kareiviams trūksta būtiniausių daiktų! Man nesuprantama, kas tie būtiniausi daiktai? Apatiniai, kojines, batai, ginklai ar maistas?

O dabar kitas juokingas straipsnis tame pačiame puslapyje: „Čekijos bendrovė, pardavusi Lietuvos policijai netikusius batus“.

1994 metais čekų firma „Banza“ tarpininkavo, parduodant Lietuvos VRM uniforminių batų daugiau nei už milijoną Amerikos dolerių. Nupirktieji batai, pasirodo, esą netinkami avėti. Mano klausimas yra: kas atsitiko su tais VRM valdininkais, kurie tarpininkavo batų pirkimui? Kur batai? (Gariūnuose?) O dabar ta pati „Banza“ firma vėl nori tarpininkauti tankų dovanojimo sandėryje. Tankai 1968 metų, rusų gamybos. Vadina, si, 38 metų senumo. Turint tokius tankus, Lietuva turės būti labai maloni Rusijai, nes reikės ir šovinių, ir dalių pataisyti seniems lauzams, kurių ir čekai nenori. Pagal specialistus (gal tie, kurie padavė batus), tankai dar tinkami naudojimui, bet tik Lietuva turi rūpintis jų pargabenimu. Taigi atrodo, kad dar nepasimokėme iš „Banza“. Patarčiau surasti VRM valdininkus, kurie pirkto batus ir jiems pvesti tankų pervežimą į Lietuvą. Tikriausiai matysime tankus, kaip ir policijos batus. Be abejo, ir NATO bus labai suinteresuoti, kai matys Lietuvos istorinius rusų tankus.

Algirdas Skudzinskas
Baltimore, MD

Su giliu liūdesiu pranešame, kad mūsų Motina

A.†A. Mokytoja ONA KAŠUBIENĖ,

sulaukusi 95 metų, mirė 1998 m. balandžio 23 d., Naperville, IL.

Prieš tai ilgą laiką gyveno Cleveland, OH. 1998 m. balandžio 25 d. iš Dievo Motinos Nuolatinės Pagalbos bažnyčios, Cleveland, OH palaidota šalia savo mylimo vyro Juozo.

Nuliūdę sūnūs: Romualdas ir Jonas su šeimomis.

Mylimam sūnui

A.†A. ROMUALDUI KRONUI

mirus, tėvus ir „Pasaulio lietuvių“ administratorius BANIUTĘ ir ROMĄ KRONUS, seserį SIGUTĘ su šeima, dukrą AUKŠĘ ir visus gimines bei artimuosius giliai užjaučia ir kartu liūdi

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdyba ir talkininkai:

Vytautas Kamantas
Milda Lenkauskienė
Tomas Bartusevičius
Virginija Grybaitė
Viktoras Kučas
Rasa Kurienė
Edis Putrimas
Vitalija Vasaitienė
Gabrielius Zemkalnis
Rimas Baliulis
Algis Rugienius
Danutė Čornij
Aleksas Karaliūnas
Regina Kučienė
Saulius Kuprys
Bronius Nainys
Juozas Lukas
Audrius Šileika
Vytis Viliūnas
Horstas Žibas

DRAUGAS, antradienis, 1998 m. balandžio 28 d.

5

Atleisk mums, Viešpatie, visiems atleisk, Nes Tu mirei ant kryžiaus už visus... Silpnų tarnų suklydusių neteisk, - Gailestingumas Tavo toks gausus

Lacrima

A.†A. KAZYS LINKUS

Gyveno North Miami Beach, FL.

Mirė 1998 m. balandžio 26 d., 1:00 p.p., sulaukęs 87 metų.

Gimė Vidiškių kaime, Ukmergės apskrityje, Lietuvoje.

Amerikoje išgyveno 49 m.

Nuliūdę liko: žmona Mėta, dukterė Nerija su vyru Romu ir sūnais Jonas Veselka JAV-jose, o Lietuvoje brolienė Stasė Linkevičienė, dukterė Elena Vinciušienė drauge su Žurauskų šeima ir giminaitis Rimas Šimulionis.

Priklausė Lietuvių Bendruomenei.

Velionis pašarvotas balandžio 29 d., trečiadienį, nuo 5 iki 9 v.v. Petkus Lemont laidojimo namuose, 12401 S. Archer Ave.

Laidotuvės įvyks balandžio 30 d., ketvirtadienį. Iš laidojimo namų 9:30 val. ryto bus atlydėtas į Pal. J. Matulaičio misijos bažnyčią, kurioje bus aukojamos gedulingos šv. Mišios už velionio sielą. Po Mišių velionis bus palaidotas Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

Vietoje gėlių, prašome aukoti „Almos fondui“

Nuosirdžiai kviečiame gimines, draugus ir pažįstamus dalyvauti šiose laidotuvėse.

Nuliūdę: žmona Mėta, dukterė Nerija su vyru Romu Kasparu.

Laidotuvių direkt. Donald M. Petkus, tel. 800-994-7600

DVIDEŠIMTIES METŲ MIRTIES SUKAKTIS

A.†A. GRIGAS VALANČIUS

Mirė 1978 m. gegužės 11 d.

Minint šią sukaktį, šv. Mišios bus aukojamos Žemaičių Kalvarijos bažnyčioje, gegužės 10 d., 12:30 val. p.p., Šv. Kazimiero bažnyčioje, Los Angeles, CA.

Prašome artimuosius ir pažįstamus prisiminti a.a. Grigą Valančių savo maldose.

Duktė Dalilė Valančiūtė-Polikaitienė ir šeima

A.†A.

LIUDUI ANDRIJAUSKUI

mirus, giliausią užuojautą reiškiamo jo žmonai EMILIJAI, sūnui LIUDUI, jo žmonai GIEDREI bei jų šeimai ir visi kartu liūdiame

J. Antanaitienė
O. Aleknienė
J. Aušra
R. B. Bačiūnas
A. M. Bajerčiai
M. Jakaitienė
I. V. Jokšai
E. Jonušienė
J. L. Gruzdai
L. Karpavičienė
P. Kaušas
K. K. Kodačiai
J. J. Kučinskai
K. M. Linkai
B. A. Liškus
A. S. Lopez
A. Mockus
V. Norvaišienė
A. B. Paulaičiai
K. S. Radvilai
S. Ramanauskienė
V. P. Ramūnai
E. Sakevičienė
B. O. Sergačiai
G. Stapulionienė
P. Stikūnas
A. I. Šimkai
V. Šukienė

Miami Beach, FL

Pagerbkime mūsų
MOTINAS
įjungdami jas
į šį specialų
šv. Mišių devindienį!

Aušros Vartų Madona

MOTINOS DIENOS NOVENA -
Gegužės 1-10 d.
MARLJONŲ VIENUOLYNO KOPLYČIOJE

Ši novena į Vilniaus Aušros Vartų Stebuklingą Gailestingumo ir Nepaliaujančios Pagalbos Šv. Dievo Motiną Mariją bus celebruojama už mūsų motinas, pamotes, uošves, motutes ir žmonas, gyvas ir mirusias.

Reikšdamas dėkingumą už motinos meilę ir pasiaukojimą, jungiu ją į šv. Mišių noveną.

Motinos vardas gyva/mirusi
Novenai sukoju
Vardas, pavardė
Adresas

Marian Fathers, 6336 So. Kilbourn Ave., Chicago, IL 60629

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

Pabendraukime su savo mamomis ir močiutėmis. Pasikvieskite jas gegužės 10 d., 12 val., į Pal. Jurgio Matulio misijos motinos garbei ruošiamus pietus „Mama tau“ Pasaulio lietuvių centro didžiojoje salėje. Reikia būtinai užsisakyti stalus ar vietas, paskambinant Onai Abramaitienei 630-257-6675. Bilietus galite įsigyti sekmadieniais po šv. Mišių Pasaulio lietuvių centre.

Publikos mėgstamas Vytautas Kernagis pasirodys šį savaitgalį Čikagoje; šeštadienį, gegužės 2 d., 8 v.v., Jaunimo centre, 5600 South Claremont, ruošiamas jo naujausio kompaktinio albumo „Baltas paukštis“ pristatymas. Vakaro rengėjai LITHUANIAN NEWS RADIO 750 / ŽEMĖ L PRODUCTIONS užtikrina visiems apsilankiusiems gerą nuotaką.

JAV LB Kultūros taryba praneša, kad birželio 24 - liepos 5 d., Washington, D.C. Smithsonian institutas rengia Baltijos valstybių - Estijos, Latvijos ir Lietuvos etnografinį festivalį. Ypač graži ir plati programa bus skirta Lietuvai. Šiuos linksmus Dzūkijos kaimo dainininkai ir šokėjai. Patyrę Lietuvos meistras mokys kalvystės darbus dirbti. Bus kalvinami margučiai, rodomas juostų audimas. Bus lietuviškų valgių ir galima įsigyti rankdarbių. Vasaros atostogautojams gera proga nuvykti į Washington, DC, aplankyti sostinės įdomybes ir pasidžiaugti kartu su svečiais iš Lietuvos.

Tradicinės gegužinės Marijos garbei bus nuo pirmadienio iki penktadienio, 3 val. p.p., šv. M. Marijos Gimimo parapijos bažnyčioje.

Amerikos Lietuvių Bendruomenės East St. Louis, IL, apylinkės valdyba per savo kasininką Vytautą Gavelį atsiuntė auką ir sveikinimą „Draugo“ ruošto Toronto „Aro“ koncerto progai, bet jų sveikinimai pavėlavo ir nebuvo programoje išspausdinti. Už auką ir linkėjimus pasiekimo mūsų darbuose, esame nuoširdžiai dėkingi.

Ada ir Vacius Leliai, Sterling Hts., MI, mokedami „Draugo“ prenumeratą, atsiuntė 100 dol. dovaną mūsų laikraščiu. Didelis aciū.

Kazys Balaišis, Cleveland, OH, su laikraščio prenumerata, mūsų dovaną 105 dol. laikraščio išlaidoms sumazinti. Esame labai dėkingi.

Lietuvių operos premjera „Cigonų baronas“ pereitą sekmadienį praėjo labai sėkmingai, tiek meniniu atžvilgiu, tiek ir gausiai atsilankiusia į spektaklį publika. Ateinantį sekmadienį, gegužės 3 d., 3 val. p.p., kaip kasmet po operos atsisveikinimo su svečiais solistais, turėsime dar vieną progą pasigėrėti visų pamiltos operos choro, svečių ir mūsų solistų puikiu dainavimu. Jie atliks operų arijų ir lietuviškų dainų koncertą. Linkime rengėjams, kad Jaunimo centro salė sudarytų tokią gausią, gaudai nusiteikusią klausytojų auditoriją, kokią buvo praėjusių sekmadienį Morton aukštesniosios mokyklos salėje.

Adv. Daina Kojelytė, Villa Park, IL, gegužės 8 d. Londone, Anglijoje, skaitys paskaitą „Draudimo kompanijų virškontraktinė pareiga geravališkai elgtis su apdraustaisiais ir ieškovais: kaip Amerikos teismai interpretuoja apdraudimo kontraktus“. Seminarus tarptautinėmis temomis Londone ruošia Quarry Dougall Conferencing Ltd. organizacija. Tos pačios organizacijos kviečia Daina Kojelytę apdraudimo klausimais Londone skaityti paskaitą ir praėjusiais metais.

„Draugo“ koncerto rengėja Marija Remienė tarp svečių iš Toronto — Irene ir Vytauto Pečiuliai. V. Pečiulis yra Toronto vyrų choro „Aras“, atlikusio programą koncerte, valdybos pirmininkas.

Cepelinų pietus sekmadienį, gegužės 3 d., po 11 val. lietuviškų šv. Mišių, Cicero šv. Antano parapijos salėje ruošia LB Cicero apylinkės valdyba. Visi kviečiami. Pelnas bus paskirstytas įvairiems lietuvių veiklos reikalingams.

Teodoras Blinstrubas, Chicago, IL, su nauja laikraščio prenumerata atsiuntė 105 dol. auką, sveikindamas „Draugą“ ir linkėdamas sėkmingo tolimojo darbo. Už auką ir linkėjimus esame nuoširdžiai dėkingi.

Punkskietė lietuvė Jūratė Kardauskienė įteikia dovanas Cicero miesto prezidentei Betty Loren. Dovanos premės miesto pareigūnas John Kociolko (vairėje). Kairėje — Mindaugas Baukus. Nuotr. Ed. Šulaičio

Šv. Kazimiero kongregacijos seserys visus maloniai kviečia dalyvauti Mišiose ir kartu pasimelsti, kad jų išteigėja Motina Marija Kapaite būtų paskelbta palaimintąja. Mišios bus aukojamos šeštadienį, gegužės 2 d., 9:30 val. r., motiniškojo vienuolyno namo koplyčioje, 2601 W. Marquette Rd. Jas aukos Nekalto M. Marijos Prasišėjimo parapijos klebonas kun. Anthony Puchenski.

Po „Klumpės“ kapelos koncerto kai kurie susizavė kviečiai dalyvauti įsigyti koncerto vaizdajuostę. Vaizdajuostė nufilmuota A. Plenio ir ją galima įsigyti, atsiunčiant 27.50 dol. čekį LB Kultūros tarybai — 2841 Denton Ct., Westchester, IL 60154.

„Draugo“ koncerto rengėja Marija Remienė tarp svečių iš Toronto — Irene ir Vytauto Pečiuliai. V. Pečiulis yra Toronto vyrų choro „Aras“, atlikusio programą koncerte, valdybos pirmininkas.

LIETUVIŲ ŽURNALISTŲ SĄJUNGOS NARIAMS

Lietuvių žurnalistų sąjungos valdyba primena sąjungos nariams, dar nesusimokėjusiems savo 1998-ųjų metų penkių dolerių nario mokesčio, kad tai darytų nedelsdami. Taip pat pranešama, kad jau yra išduodami nauji nario plastikiniai pažymėjimai /spaudos kortelės. Norintieji tuos pažymėjimus įsigyti teatsiūncia savo nuotrauką ir papildomus penkis dolerius papildomo bei persiuntimo išlaidoms padengti. Viską siųsti Lithuanian Journalists Association vardu, 71 Farmers Avenue, Plainview, NY 11803.

Lietuvių žurnalistų sąjungos durys yra atdaros visiems lietuvių spaudos ir žinių telkimo bei perdavimo darbuotojams. Norintieji tapti jos nariais susikreipia į sąjungos valdybą.

APIE POETUS, MEILĘ IR MŪZAS

Poetai ir mūzos — piktas dalykas. Meilės temom eilėraščių, sako, neparašomi be mūzų pagalbos.

Iš literatūros istorijos žinome, kad Dante, Petrarka ir kt. senųjų amžių poetai turėjo mūzų (žinomi ir kai kurie jų vardai, kaip Betričė).

O kaip yra su mūsų poetais? Ar turėjo kokią „mūzą“ Vienožinskis, Maironis, Putinas? Ar mūzos yra padėjusios rašyti ir mūsų Brazdžionius? Ar geros žmonos gali būti ir

geros mūzos? Tokių ir panašių klausimų gali kilti ir ne vienam šių dienų poezijos mėgėjui.

Ateikime į gegužės mėnesio 22-23 d. „Poezijos dienų“ programą, kur dalyvaus iš Los Angeles atskridęs ir mūsų poetas Brazdžionis su žmona. Galėsime pasiteirauti ir apie mūzas...

MUZIŠKINĖ POPIETĖ TĖVIŠKĖS PARAPIJOJE

Atvelykio sekmadienį Čikagos ir apylinkių lietuviai, išvydę saulės glamonėjimą ir žalumynais bei žiedais išsiušušiusią gamtą, galėjo su 17-tu šimtmečio giesmių kūrėju Paul Gerhard sakyti: „Išei, širdel, dziaukis gražiuoju šiuo pavasariu ir giri Dievą savo“. Daugelis taip ir darė. Vieni išvažiuodami pasigėrėti atgimusia gamta, o kiti ieškodami dvasinio pasitenkinimo lietuvių tarpe vykstančiuose renginiuose.

Šio gražaus sekmadienio popietėje Tėviškos parapijos bažnyčioje įvyko Sonatos Deveikytės-Zubovienės ir Roko Zubovo koncertas, pritraukęs vel nemažą skaičių klasikines muzikos mėgėjų. Abu menininkai Čikagos lietuvių visuomenei jau ne svetimi, o taip pat ir Tėviškos parapijai, kurioje juodu jau buvo prieš kurį laiką koncertavę. Juodu kaip tik neseniai grįžo iš Lietuvos, kur su dideliu pasisekimu pasirodė net keliose vietose. Be to, juodu nėra pasirodę savo muzikiniais sugebėjimais vien Lietuvoje, bet ir įvairiose Amerikos vietovėse, taip pat Šveicarijoje, Graikijoje, Rusijoje, Bulgarijoje ir kitur.

Sekmadieninė programa Tėviškos parapijos bažnyčioje susidėjo iš F. B. Busini, Johannes Brahms, Wolfgang Amadeus Mozart, Franz Schubert ir Maurice Ravel kūrinių. Programos pradžioje Sonata Deveikytė-Zubovienė ir Rokas Zubovas atliko pavieniai pirmuosius du kūrinius, o likusiuosius programoje net keturiomis rankomis. Klausytojai, išklausę su dideliu atsidėjimu programą, negailėjo pianistams atitinkamos padėkos išreiškimo. Aldona Buntinaitė įteikė jauniesiems menininkams gėlių.

Valteris Bendikas

Prie Karuose žuvusiems pagerbti pastatyto paminklo Cicero mieste, iš kairės: Mindaugas Baukus, John Kociolko, Jūratė Kardauskienė, Valentas Uzdila, Vytautas Sada, Kostas Misiukonis. Nuotr. Ed. Šulaičio

PUNSKO ATSTOVAI CICERO MIESTO SAVIVALDYBĖJE

Punsko Lietuvių kultūros namų kaimo kapelos „Klumpė“ narių, kurie atvyko gastrolemis į Čikagą bei kitus Š. Amerikos miestus, tarpe yra ir to miesto pareigūnų. Jie panorojo susipažinti su Čikagos pašonėje esančio Cicero miesto savivaldybe, ypač, kai susizinojo, kad jo prezidentė yra lietuvių kilmės moteris — Betty Loren.

Taip pat svečiai iš Suvalkų trikampio norejo pasiūlyti Cicero miesto vadovybei mintį dėl šių miestų susigiminiavimo, įteikti dovaną iš tos lietuviškos Lenkijos apylinkės.

Todėl balandžio 22 d. priešpietę veiklusis LB Cicero apylinkės vicepirmininkas Mindaugas Baukus, turintis puikius ryšius su Cicero miesto vadovybe, sutarė pasimatymą su visais šios vietovės pareigūnais jų darbovietėse, miesto savivaldybės rūmuose.

Jūratė Kardauskienė, Valentas Uzdila, Kostas Misiukonis, iš Punksko anksčiau į Toronto miestą atvykęs ir dabar Čikagoje gyvenantis Vytautas Sada su dviem tautiečiais iš Cicero, pradžioje nuvykome į gero ir seno lietuvių draugo John Kociolko raštinę. Supažindinęs su savo istaiga ir jos darbuotojais J. Kociolko lydė mus po visą erdvę Cicero miesto vicepirmininko pastatą, kurio dalis buvo atidaryta tik prieš penkerius metus.

O kiek daug ten visokių įstaigų įsikūrę, nors, šiame mieste gyvenant jau 48 metus,

tik apie pusę jų buvo tekę aplankyti. Policijos skyrius, kurio, atrodo, turi nemažą darbo.

Policijos pareigūnas Richard Trojanek svečiams parodė visus jos skyrius, o taip pat ir čia įrengtas dabokles su grotoimis nusikaltėliams. Sakė, kad jų reikia daugiau parūpinti, nes moterims nusikaltėliams kartais trūksta vietos. Supažindino ir su nauja, tik prieš savaitę gauta, kompiuterine pirštų antspaudų mašina. Netolima yra ir 911 — nelaimingų atsitikimų registravimų skyrius, kuris, ir mums viešint, turėjo darbo.

K. Misiukoniui, kuris yra Punksko miesto statybos inspektorius, buvo ypač įdomu susipažinti su panašiu skyriumi Ciceroje. Čia jis yra gana didelis su daugeliu tarnautojų (o jų visuose skyriuose radosime nemažą), nes ir pats Cicero miestas gerokai didesnis negu Punksas.

Užėjome ir į sveikatos skyrių, kur svečiai sutiko pareigūną, kuri šiek tiek kalbėjo lenkiškai. Prisiminėme, kad anksčiau Cicero miesto sveikatos komisineriumi buvo mūsiškis dr. F. V. Kaunas.

Šioje apžiūroje daugiausia vertėjavo Mindaugas Baukus, kurį visi pareigūnai pažinojo ir vadino draugišku „Mindy“ vardu.

Pabaigai buvo palikta prezidentės Betty Loren raštinė. Į ją nuėjus paaiškėjo, kad miestovadovės dar raštinėje nėra, nes blogai besijaučianti, žadėjo tik po pietų atvykti. Buvo nutarta, kad laukti nėra kada, nes punkskiečių lauke

popietinis pasirodymas „Seklyčio“.

Tad raštinę aprodė jos sekretorė ir aukščiau minėtas J. Kociolko. Jam buvo įteikti ir prezidentei skirti suvenyrai bei Punksko lietuvių leidiniai, jų kapelos muzikos kasėtė. Prašyta, kad prezidentė būtų supažindinta su Cicero ir Punksko miestų susigiminiavimo idėja. Svečiai irgi buvo apdovanoti; taip pat jiems įteiktas simbolinis Cicero miesto raktas.

Įvairiuose skyriuose, raštinėse, o taip pat ir lauke prie Cicero savivaldybės kieme esančio paminklo įvairiuose karuose žuvusiems (ant jo įrašyta ir nemaža lietuviškų pavardžių) buvo padaryta daug nuotraukų, įamžinant šią istorinę Punksko lietuvių atstovų viešnagę po Cicero miesto valdžios rūmus.

Ed. Sulaitis

SKELBIMAI

• **Nuomoma sezonui vasarviete**, prie pat ežero, Union Pier, MI. Tel. 773-776-4755. (sk.)

• **Parduodame lėktuvą bilietus** į Lietuvą ir kitus pasaulio kraštus geriausiais kainomis. Skambinkite **First Class Travel**, tel. 847-392-6320. (sk.)

• **Pranešame, kad balandžio 12 d. Pompano Beach, FL, mirė Vytautas Rudaitis**. Palaidotas Pompano kapinėse balandžio 16 d. Nuliūdę liko motina ir du broliai.

• **Pagerbdami a.a. Amelijos Baleišienės atminimą**, Izabelė Stončienė ir velionės vaikai Ateitininkų Fondui paaukojo \$50. Užjaučiame a.a. Amelijos Baleišienės šeimą ir dėkojame už auką. (sk.)

• **A.a. Mary Kalvaitis Mackevich**, gyvenusios Burke, VA, šviesų atminimą pagerbdami, **Jon Lynn Kerchner**, Burke, VA, atsiuntė \$50 Lietuvos našlaičiams. Reiškime užuojautą sūnui Algiiui Kalvaičiui, o aukotojams dėkojame! „Lietuvos Našlaičių globos“ komitetas, 2711 W. 71 St., Chicago IL 60629. (sk.)

ARAS ROOFING

Punksko lietuviai, atsilankę Cicero miesto savivaldybės rūmuose, priima Cicero miesto raktą. Iš kairės: John Kociolko, Kostas Misiukonis, Jūratė Kardauskienė, Vytautas Sada, Valentas Uzdila. Nuotr. Ed. Šulaičio

Asta Ardicaitė (dešinėje) yra raštininkė-padėjėja vykdomajai Illinois gubernatoriaus Jimo Edgar Commission on Community Services direktorei Kathy Leonis Muno (sėdi). Asta lankė Lemonte Maironio lit. mokyklą, priklauso lietuvių evangelikų liuteronų parapijai. Jos tėvas Vytautas kilęs iš Telšių, o motina Laima (Purvinaitė) yra iš Kybartų.